

№ 215

СТУДЕНТСКА ПРОГРАМА ЗА ЗАКОНОДАТЕЛНИ ПРОУЧВАНИЯ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Студентска програма за законодателни проучвания

София 1000, пл. Ал. Батенберг №1;
тел.: (+359 2) 9392345;
Web page: students.parliament.bg

ЗАКОНОДАТЕЛНО ПРОУЧВАНЕ

**ТЕМА: “ПРАВЕН АНАЛИЗ НА ПРАКТИКИТЕ, СВЪРЗАНИ С
ПРЕДОСТАВЯНЕТО НА ГРАЖДАНСТВО В ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ“**

София, юли 2019 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Тема:

**“Правен анализ на практиките, свързани с предоставянето на гражданство в
държави-членки на Европейския съюз“**

ВЪЗЛОЖИТЕЛ НА ПРОУЧВАНЕТО:

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

НАУЧНО РЪКОВОДСТВО:

ВЕРГИНИЯ ХРИСТОВА МИЧЕВА - РУСЕВА

КООРДИНАТОР:

ЗДРАВКА АНТОНОВА ХРИСТОВА

УЧАСТНИЦИ:

- 1. ВЕЛИЗАР КРАСИМИРОВ КИРИЛОВ**
- 2. ГОСПОДИН СТОЯНОВ ТОНЕВ**
- 3. ДИЛЯНА КРИСТИАНОВА БОЖКОВА**
- 4. ЕМИЛ КАРЕВ КАРЕВ**
- 5. ПЕТЯ РУМЕНОВА СИМЕОНОВА**

София, юли 2019 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

1.	Резюме	1
2.	Общи понятия	2
3.	Сравнителен преглед на придобиване на гражданство в ЕС	3
4.	Австрия	9
5.	Германия	13
6.	Гърция.....	15
7.	Унгария.....	17
8.	Румъния	21
9.	Естония	25
10.	Латвия	27
11.	Литва	31
12.	Франция.....	35
13.	Хърватия	38
14.	Словения.....	41
15.	Италия.....	43
16.	Холандия.....	44
17.	Испания.....	45
18.	Полша.....	47
19.	Чехия	47
20.	Белгия.....	53

21.	Кипър	53
22.	Финландия	54
23.	Дания	55
24.	Португалия.....	56
25.	Испания.....	57
26.	Швеция	58
27.	Великобритания	59
28.	Ирландия	59
29.	Люксембург.....	60
30.	Словакия	60
31.	Заключение	61
32.	Източници	64

Правен анализ на практиките, свързани с предоставянето на гражданство в държави-членки на Европейския съюз

Резюме на изследването

Изследването е извършено по заявление за законодателно проучване, подадено от председателя на Народното събрание г-жа Цвета Караянчева по Студентска програма за законодателни проучвания, Парламентарна библиотека при Народното събрание на РБългария.

Проучването представя сравнителен анализ на законодателствата и практиките, свързани с получаването на гражданство в различните държави членки на Европейския съюз, проследява правната уредба в конкретните държави членки с фокус върху производството по натурализация. Завършва с идентифициране на конкретни дефицити по прилагането на българското законодателство в областта на предоставяне на гражданство.

Проучването е извършено от студенти по Студентска програма за законодателни проучвания, като констатациите им са обобщени и допълнени от научния ръководител. За проучването са ползвани електронни сайтове на различни държавни институции, законодателство на различните държави членки, както и проучвания на Европейския център за парламентарни проучвания и документи по темата за гражданството.

Тъй като темата е много обемна, изследването се съсредоточи върху производството по натурализация, тъй като то поражда повече проблеми в страната ни и е необходимо да се проследи уредбата на това производство в останалите държави членки. За някои от държавите членки проучването е по-задълбочено. Критерият за подбор е близостта на законодателството на РБългария с това на други европейски държави /като Германия и Франция/, както и съществуването на сходни исторически, икономически и геополитически проблеми /съседни държави, държави от бившия комунистически блок, държави, които губят част от населението си по икономически и др. причини/. Останалите държави членки са включени за пълнота, като за тях проучването предоставя обзорна информация.

Проучването предоставя информация за понятието за гражданство, принципите на които то е изградено, и които трябва да са водещи при изготвянето на законодателни текстове или при правоприлагане, международните стандарти, общите предизвикателства, пред които са изправени държавите членки в ЕС свързани с гражданството – европейското гражданство, имиграционната интеграция, терористичните атаки. Проследява конкретните законодателни решения и възприети практики в конкретните държави членки, като същите не са подредени по азбучен ред. Идентифицира липсата на уредба или порочни практики по прилагането на Закона за българското гражданство, опитва се да даде и конкретни предложения.

Правен анализ на практиките, свързани с предоставянето на гражданство в държави-членки на Европейския съюз

Настоящото изложение ще представи сравнителен анализ на законодателствата и практиките, свързани с получаването на гражданство в различните държави членки на Европейския съюз, след което ще проследи правната уредба в конкретни държави членки с фокус върху производството по натурализация. Завършва с конкретни предложения и повдига въпроси, които могат да се поставят на обсъждане.

За проучването са ползвани електронни сайтове на различни държавни институции, както и проучвания на Европейския център за парламентарни проучвания и документи.

За някои от държавите членки проучването е по-задълбочено, като критерият е проследяване на правната уредба на държави членки, от които България традиционно взимаша законодателни решения /като Германия и Франция/, държави членки с близки до българската държава исторически проблеми, държави членки, които са от бившия комунистически лагер и губят част от населението си. Останалите държави са включени за пълнота, като за тях проучването предоставя обзорна информация.

Общи понятия и бележки

Гражданството е комплексно правно и социално политическо понятие, което се състои от три основни компонента – правен статус, права и задължения и национален идентитет.

Досежно правния статус, гражданството показва правоотношението между лицето и държавата. Правомощието как да бъде уредено гражданството е важен и изключителен атрибут на държавния суверенитет, като международното право налага само няколко ограничения на правото на държавите да уредят гражданството – предимно за забрана за апатриди /лица без гражданство/ и за произволно лишаване от гражданство.

Гражданството се свързва с редица права и задължения. Най-важните права са свързани с правото да се гласува и правото да бъдеш избран, правото да се върнеш в държавата на която си гражданин и правото да търсиш дипломатическа защита, докато си в чужбина. Някои държави членки в ЕС предоставят на лица от чужди държави политически права в общинските избори, но политическите права в националните избори остават привилегия запазена за гражданите на държавата. Задължително гласуване е въведено в Белгия, Кипър, Люксембург и Гърция. Гражданите на ЕС, които се намират в друга държава членка, имат право да гласуват и да бъдат избирани за Европейски парламент.

Гражданството често се свързва с национална идентичност. Докато в миналото националната /етническата/ идентичност се е свързвала с гражданството, то през последната половина на века наблюдаваме постепенна либерализация и отделяне на етноса от гражданството. Напоследък обаче въпросите за националната идентичност,

гражданството и принадлежността са отново на дневен ред в контекста на дебатите, които се водят в последно време за имиграцията и интеграцията.

Понятията „гражданство“ и „националност“ често се използват, за да се означава правната връзка /правоотношението/ между държавата и индивида. „Националност“ се ползва повече като правен термин, докато „гражданството“ се ползва по-широко и се свързва с правата, задълженията и практиките, свързани с този статус. Понякога „националност“ се свързва и с принадлежност към определена етническа общност. В Европейския съюз понятието „гражданство на Съюза“ се въвежда с Маастрихския договор през 1991г. като допълнителен правен статут на всяко лице, което е гражданин на държава членка.

Сравнителен преглед на придобиване на гражданство в ЕС

Съществуват два модела на придобиване на гражданство – по рождение /от родител или с раждането на територията на определена държава/ или чрез различни процедури по натурализация.

Придобиване на гражданство по рождение

В повечето държави в Европа /а и по света/ гражданството по рождение се придобива от родител. Някоя държава в ЕС не предоставя автоматично и безусловно гражданство на деца, родени на нейната територия от чужди граждани. Обикновено се изисква родителите да са имали местопребиваване в държавата за определен период от време преди раждането на детето, за да може то да придобие гражданство поради това, че е родено на нейната територия. Срокът за местопребиваването на родителите е различен и варира от 3 до 10 години: 10г. изисква Белгия, 8г. – Германия, 3г. – Ирландия, Португалия, Великобритания.

Седем държави в ЕС позволяват на децата, родени на тяхна територия, да получат гражданство при раждането си само ако един от техните родители е бил също роден на тяхна територия. Такова автоматично гражданство може да се получи във Франция, Люксембург, Холандия, Португалия, Испания. Белгия е поставила допълнително условие – родителите да са имали местопребиваване поне 5 г. в Белгия, а Гърция изисква родителите да имат статут на постоянно местопребиваване в Гърция. Останалите държави членки не предоставят възможност за придобиване на гражданство по месторождение – Австрия, България, Хърватия, Кипър, Чехия, Дания, Естония, Финландия, Унгария, Италия, Латвия, Литва, Малта, Полша, Румъния, Словакия, Словения, Швеция.¹

Допълнително ограничение за придобиване на гражданство по месторождение е забраната за двойно гражданство. В Австрия и Испания децата на чужденци могат да придобият гражданство по месторождение само ако се откажат от всяко друго гражданство, което те придобиват при раждането си. В Германия това правило съществува до 2014г., когато се приема, че родените на територията на страната

¹ Данните са от Globalcit

граждани могат да придобият германско гражданство, ако са живели и посещавали училище за определен период от време.

Деца в ЕС, които са с неизвестни родители, или които са без гражданство при раждането си, са особено уязвима категория лица, чийто достъп до гражданство се счита за човешко право, което трябва да се гарантира от държавите съобразно международните стандарти. Конвенцията на ООН за намаляване на случаите на липса на гражданство от 1961г.² /чл.1 и чл.2/ задължава държавата по месторождение да предостави гражданство на деца, които при раждането си не получават никакво гражданство, автоматично или при искане за получаване на такова. Европейската конвенция за гражданството от 1997г.³ в чл.6 ал.2 задължава държавата по месторождение да предостави гражданство на малолетни деца, които са родени на нейна територия и които не придобиват друго гражданство при раждането си. И двете Конвенции постановяват⁴, че деца без известни родители, намерени на територията на държава – страна по Конвенциите, е длъжна, в отсъствие на доказателства за противното, да ги третира като родени на територията ѝ от родители – нейни граждани.

Няколко държави в ЕС предоставят автоматично гражданство на деца, които са родени на техни територии и които не придобиват друго гражданство при раждането си. Противното на това, законодателствата на Кипър и Румъния не предоставят никакви специални правила за тази категория уязвими хора. Кипър е единствената държава членка, която в законодателството си няма никакви правила досежно придобиване на гражданство от тази категория лица.

Придобиване на гражданство след раждане

Законодателната уредба за придобиване на гражданство след раждане въз основа на местоживееие /натурализация/ са обикновено сложни и тромави. Различаваме **обща натурализация** - когато основанието за придобиване на гражданство е местопребиваване в държавата за определен период от време, и **специална натурализация** – когато придобиването на гражданство е свързано с други обстоятелства, като семейни връзки, етно-културни връзки или специални заслуги.

Минималният период на местопребиваване, който се изисква в държавите от ЕС, варира от 3 г. до 10г. Трябва да се посочи, че това изискване често е усложнено допълнително, като само определен вид местопребиваване /временно, постоянно или друго/ се признава при натурализацията.

Наблюдава се тенденция за нарастваща толерантност към двойното гражданство. Това може да се определи като последица от прилагането на принципа за равенството на половете в контекста на гражданството, при който деца от родители с различно гражданство придобиват двойно гражданството, или в резултат на преосмисляне на военните задължения на гражданите и очакванията за нисък риск в областта на сигурността в Западна Европа. Независимо от това, 24 държави членки продължават да

² Ратифицирана от България през 2012г.

³ Ратифицирана от България през 2005г.

⁴ Чл.2 на Конвенцията от 1961г. и чл.6 ал.1 б.б. на Европейската конвенция от 1997г.

задължават кандидатите за придобиване на гражданство по натурализация да се откажат от всяко друго гражданство, за да могат да се натурализират.

Повечето държави членки изискват кандидатите за придобиване на гражданство по натурализация да докажат, че притежават определени познания /да владеят езика, познания за конституцията и устройството на държавата/, че имат определено поведение /свидетелство за съдимост и свидетелство за трудова заетост/, или да покажат определена ангажираност /желание за интеграция, лоялност/. Напоследък се утвърждава обръщане на интеграционната парадигма – гражданството вече не е условие за интеграция, а е завършека /и наградата/ за приключил интеграционен процес. В половината от държавите членки се ползват стандартизирани тестове, за да се оценят знанията на кандидатите за държавата, за нейната конституционна система, за нейната култура.

Положението на признатите бежанци по отношение достъпа до гражданство е особено неясно. Конвенцията на ООН за статута на бежанците от 1951г.⁵ /чл.34/ и Европейската конвенция за гражданството/чл.6 ал.4 вр. чл.16/ задължава договарящите държави да предвидят специални правила за придобиване или да улеснят процедурата за натурализация на признатите бежанци. Тази специална уредба следва да се прилага също за лицата без гражданство както и за лицата, които са с неопределено гражданство.

Седем държави членки нямат в законодателството си специални процедури за придобиване на гражданство от признати бежанци – Белгия, Хърватия, Кипър, Естония, Латвия, Малта, Португалия. Признатите бежанци имат безусловно право да придобият гражданство по натурализация в шест държави членки – Австрия, Германия, Унгария, Нидерландия, Полша, Испания. Улеснените процедури предлагани на бежанците се различават в различните държави членки. Пет от държавите членки /Чехия, Франция, Ирландия, Латвия и Люксембург/ са премахнали условието за пребиваване, други са намалили изисквания период за пребиваване.

Загубване на гражданство

Гражданството се загубва по различни причини, като обикновено се наблюдават два модела: доброволна загуба – по молба на лицето да бъде освободено от гражданство и недоброволна загуба – когато гражданството се прекратява по силата на закона или когато е отнето от държавата.

Освобождаване от гражданство

Всички държави членки позволяват доброволно освобождаване от гражданство. В съответствие с международните изисквания да не се остава без гражданство, всички държави са обявили освобождаването от гражданство под условие до придобиването на друго гражданство.

⁵ Ратифицирана от България през 1992г., но в сила от 10 август 1993 г.

В Австрия, България, Чехия, Гърция, Унгария и Ирландия само лица, които живеят извън пределите на държавата могат да се откажат от гражданство. В Австрия, Литва, Полша, Румъния, Словакия и Словения не е възможен отказ от гражданство в случай, че срещу съответния гражданин е повдигнато обвинение или се води наказателно производство. Неполагането на задължителната военна служба е основание за отказ от гражданство в Австрия, Хърватия, Кипър, Естония, Финландия, Германия, Литва и Словения.

Отнемане на гражданство

Отнемането на гражданство обикновено е свързано с постоянно местоживее в чужбина, доброволно придобиване на друго гражданство, служба в чуждестранна армия или предоставяне на услуги на чужда държава, извършване на акт на предателство или нелоялност, придобиване на гражданство чрез измама.

Всички държави членки на ЕС с изключение на Хърватия, Полша и Швеция, предвиждат в законодателствата си отнемане на гражданство, ако се установи, че то е придобито чрез измама. В 12 държави членки лица могат да бъдат лишени от гражданство, ако служат в чужди армии. Продължителното местоживее в друга държава е основание за загуба на гражданство в 10 държави членки. В Кипър, Ирландия и Малта това се отнася само до натурализираните граждани, докато в Белгия, Дания, Испания и Швеция това засяга само тези граждани, които са родени извън съответната държава. Придобиването на друго гражданство може да доведе до загуба на гражданството в 9 държави членки – Австрия, Естония, Германия, Ирландия, Латвия, Литва, Нидерландия, Словакия и Испания. В 15 държави членки гражданството се отнема заради измяна или нелоялност – има се предвид обикновено тежки престъпления срещу държавата /Белгия, България, Дания, Нидерландия/, деяния против конституционния ред и институциите в държавата /Дания, Естония, Франция, Латвия и Литва/, проява на нелоялност чрез деяние или изказване /Кипър, Малта, Ирландия/, действия против националните интереси /Гърция, Франция, Румъния, Словения и Великобритания/. В Белгия, България, Кипър, Естония, Франция, Ирландия, Литва и Малта тези основания за лишаване от гражданство се прилагат само за натурализираните граждани. Включването в терористични дейности е отделно основание за лишаване от гражданство във Франция и в Холандия /отново само за натурализираните граждани/.

Появата на Европейското гражданство

Европейското гражданство е въведено през 1991г. с Договора за ЕС с цел да се насърчат европейските ценности и идентичност. Договорът предоставя на гражданите на ЕС набор от права, като правото за свободно движение, правото на дипломатическа защита, правото да гласуваш и да бъдеш избран в Европейския парламент. Някои от тези права могат да бъде упражнени само при движение от една държава членка в друга. Европейското гражданство зависи от националното гражданство, тъй като Европейски граждани са само гражданите на държавите членки.

Държавите членки си запазват правото да уреждат придобиването и лишаването от гражданство съобразно своите интереси и идентичност. Независимо, че ЕС няма правомощия в областта на придобиване и лишаване от национално /а така и на Европейско/ гражданство, Съдът на ЕС /СЕС/ постепенно разширява обхвата на Европейското гражданство във връзка с националното, като налага определени ограничения на правомощията на държавите членки във връзка с регулацията на националното гражданство. По делото *Zhu and Chen* СЕС определи условията, при които основните права на Европейското гражданство трябва да се отграничат от статуса на националното гражданство. По това дело СЕС предостави на лице, което не е гражданин на ЕС, правото да остане на територията на държава членка, за да осигури грижи на малолетен гражданин на ЕС. По делото *Rottman* СЕС посочва, че държавите членки следва да упражняват техните правомощия във връзка с националното гражданство, като имат предвид и съобразяват общностното право. Загубата на Европейско гражданство засяга по своята същност и последствията правото на ЕС, поради това и СЕС е приканил съдилищата на държавите членки да прилагат тест за пропорционалност, за да могат да установят дали лишаването от гражданство е основателно. В своето мнение по това дело, Главният адвокат е посочил, че правилата на националното гражданство, при определени обстоятелства, могат да нарушат задълженията на държавите членки за лоялност и взаимно сътрудничество.

Много законодателства в държавите членки предвиждат правила за натурализация на лица със специални таланти, изключителни постижения или изключителен принос за държавата. Този начин обикновено се използва, за да се натурализират спортисти или артисти, понякога инвеститори или богати хора. България, Кипър, Малта и Румъния са развили инвеститорски програми за придобиване на гражданство, подобни на тези в Антигуа и Барбуда, Сейнт Кидс и Невис, и Доминиканската република.

Кипър въвежда инвеститорската схема за придобиване на гражданство през май 2013г. в условията на тежка икономическа криза. Схемата цели да привлече така необходимия капитал – предлага се гражданство срещу инвестиция в страната от поне 5 милиона, и от друга страна се цели да се компенсират чуждестранните инвеститори, които са загубили своите инвестиции /от поне 3 милиона/ в резултат на правителствените мерки срещу кризата. Освен финансов принос, от кандидатите за гражданство се изисква да имат чисто съдебно минало и да са посетили Кипър поне веднъж.

През октомври 2013г. малтийското правителство приема решение да позволи на лица, които инвестират поне 650 000 евро в страната да получат бърз достъп до малтийско гражданство. Схемата не изисква инвеститорите да имат постоянно пребиваване в Малта или да отговарят на изискванията за натурализация. За разлика, инвеститорските програми за придобиване на гражданство в България и Румъния изискват кандидатите, наред с друго, да пребивават в страната /1г. за България и 4г. за Румъния/. След критиките на Европейския парламент и Европейската комисия, Малта промени схемата, като постави изискване за пребиваване в страната от 1 година.

Размяната на гражданство срещу пари изглежда в противоречие с възприетата идея, че гражданството следва да се основава на „искрена връзка“ между държавата и индивида.

В свое решение по делото *Nottebohm* /1995г./ Международният съд на ООН в Хага постановява, че **гражданството е правоотношение, което се основава на социалния факт на привързаност, искрена връзка на съществуване, интереси и чувства, към която са прибавени съответните права и задължения.** Освен от юридическо естество, гражданството за инвеститори повдига практически притеснения, свързани с освобождаването от данъци, корупцията, екстрадицията и сигурността. Появиха се и няколко скандала. Например, през 2009г. австрийски политик обеща ускорено гражданство на руски инвеститор срещу 5 милиона /част от които ще бъдат дарени на политическата партия на този политик/. През 2011г. Кипър предостави гражданство на Рами Маклуф, братовчедът на президента Башар-Ал-Асад, след което през 2012г. го отмени.

Случаят с Малта има ясни европейски измерения, тъй като Малта целенасочено цели да продаде гражданството си като пакет заедно с европейското гражданство. Той повдига притеснения за общите европейски принципи на искрено и лоялно сътрудничество, които изискват държавите членки да си помагат при изпълнение на задълженията, които произтичат от Договорите и да се въздържат от мерки, които могат да застрашат постигането на целите на Съюза.

През 2014г. Европейският парламент прие Резолюция, с която изрази притеснението си от откритата продажба на Европейско гражданство, която подкопава основите на взаимното доверие, на което ЕС е изграден. На парламентарен въпрос, през март 2014г. Европейската комисия посочва, че Държавите членки трябва да използват прерогативите си да предоставят гражданство в дух на искрено сътрудничество с останалите държави членки и ЕС, и че инвеститорските схеми за придобиване на гражданство сами по себе си не покриват минималното изискване за искрена връзка с държавите.

Гражданството и имиграционната интеграция

В исторически план Европа е континент на емиграция, а не на имиграция. По-големи имиграционни процеси се случват след Втората световна война, като вследствие на деколонизацията и на икономическите промени. Въпреки, че някои северозападни европейски държави като Германия и Франция приемат специфични имиграционни програми, за да привлекат желаната работна сила, в останалите случаи имиграцията в Европа е спонтанна и неурегулирана. Общите очаквания в приемащите държави е, че имиграцията е временна и че имигрантите ще се върнат в техните държави, когато техния труд повече не е необходим. Тези очаквания не се оправдават. През 70-те години на миналия век, след икономическата стагнация, причинена от кризата с петрола, броят на имигрантите в Европа се увеличава. Нова вълна следва през 90-те години, след разпада на Източния блок и след разширяването на ЕС на изток. За разлика от САЩ и Канада – държави с традиционна имиграция, където придобиването на гражданство по рождение има важна функция в интеграцията, никоя държава членка не приема такова законодателство. Независимо от това, необходимостта от интеграция на имигрантите е принудила някои западноевропейски държави да улеснят натурализацията и да приемат двойното гражданство. В контекста на увеличаващата се

международна имиграция, икономическа глобализация и наддържавна интеграция, гражданството в Европа става все по-спорно и политизирано. Пристигането в Европа на повече от един милион бежанци и имигранти през 2015г. ще се отрази в дългосрочен план на режима за предоставяне на гражданство в Европейските държави.

Терористичните атаки и лишаването от гражданство

Терористичните атаки на европейска територия в последните години и нарастващите притеснения за сигурността на гражданите принудиха някои държави да приложат и да разширят законодателната си уредба за лишаване от гражданство, за да предотвратят, накажат и дискредитират терористи. През ноември 2015г. френското правителство предлага промяна в конституцията, която да му даде възможност да лиши от гражданство френски граждани по рождение, в случай че те са се включили в терористични дейности. Законността и конституционността на тази мярка е оспорена, вследствие на което френският министър на правосъдието подава оставка през януари 2016г. Предложението не е прието. Подобно предложение е дискутирано, но отхвърлено в Швеция през януари 2016г. След атаката на Шарли Абдо в Париж през януари 2015г. белгийското правителство предлага антитерористичен пакет от 12 точки, който включва и отнемане на белгийско гражданство от натурализирани лица с двойно гражданство, които са осъдени на повече от 5 години затвор за престъпления, свързани с тероризма. Законът е приет и влиза в сила през юли 2015г. Гражданството може да се отнеме само с решение на съдия, а не от министър или служител.

За отнемането на гражданство се води дискусия в европейските държави, но основния правен аргумент срещу този инструмент е задължението на държавите да не допускат апатриди. Затова и повечето законодателни промени касаят лишаване от гражданство в случай на двойно гражданство. Срещу това също има аргументи свързани с равенството на гражданството между придобилите гражданство по натурализация и по рождение, със създаването на различни касти от граждани. Освен това е доста спорна ефективността на този инструмент в борбата с тероризма, особено като се има предвид, че други мерки могат да имат по-добър ефект /налагане на наказания по НК и лишаване от свобода/.

Тъй като основанията за придобиване на гражданство по натурализация повдигат спорни въпроси, за разлика от придобиване на гражданство по рождение, настоящото изложение ще се фокусира предимно върху предоставяне на гражданство по натурализация в конкретни държави членки

Република Австрия

Изисквания, за да се придобие гражданство по натурализация:

- 10 години законно и постоянно пребиваване в Австрия, от които минимум 5 години с разрешение за пребиваване;
- почтеност;
- лицето да не е осъждано; срещу него да няма висящи наказателни дела (нито в Австрия, нито в чужбина);

- никакви тежки административни нарушения с високо ниво на обществена опасност;
- професионална осигуреност;
- владее на немски език и основни познания за демократичната система и основните принципи, произтичащи от нея, както и историята на Австрия и на всяка провинция;
- положително отношение към Република Австрия и гаранция, че няма опасност за обществения мир, ред и сигурност;
- да няма висящо производство относно прекратяване на пребиваването;
- да няма настояща забрана за пребиваване или изпълняемо решение за връщане;
- да няма решение за връщане на друга държава от Европейската икономическа зона или Швейцария;
- да няма заповед за извеждане от страната на лицето пред последните 12 месеца и да няма забрана за влизане;
- да няма близка връзка с никоя екстремистка или терористична група;
- отказ от предишното гражданство.

Владеенето на немски език се установява чрез изпълнение на модул 2 от „Споразумението за интеграция“, освен при наличие на изключения (напр. немски като роден език, диплома от австрийско училище/ ;

За установяване познаването на демократичната система на Австрия и основните принципи, произтичащи от нея, както и историята на Австрия и на всяка провинция, се полага **писмен изпит** (въпроси с множествен избор) пред съответното провинциално правителство. Съществуват изключения за лица под 14 години както и за лица с влошено психическо или физическо състояние (по-специално увреждане на речта и слуха);

Австрийското право ограничава съществено двойното гражданство. То се допуска за следните категории австрийски граждани: тези, които придобиват друго гражданство по рождение, като деца, родени от австрийски родители в друга държава, като по този начин автоматично получават гражданство на тази страна или тези, родени от австрийски и чуждестранен родител; натурализирани австрийски граждани, за които не е предвидена правна възможност да се откажат от съществуващото им гражданство (в техните национални правни системи); тези, които придобиват австрийско гражданство въз основа на назначение за професор в австрийски университет; австрийски граждани, които се натурализират в друга страна, но са получили изрично разрешение за запазване на австрийското си гражданство.

Кандидатите за гражданство навършили 14г. подават лично следните **документи**: пълна автобиография, съдържаща информация за всички местопребивавания от раждането, училищно образование, професионално обучение и кариера, както и други факти относно личността; паспортна снимка; документи за гражданско състояние (удостоверение за раждане, удостоверение за брак, удостоверение за смърт на съпруг, когато е приложимо, удостоверение за развод, ако има такъв, доказателство за предишни бракове); официално решение за промяна на името, доказателство за

повторно приемане на предишно фамилно име, влязло в сила решение за осиновяване, доказателство за академична степен, получена в чужбина или в страната, доказателство за признаване като политически бежанец съгласно Женевската конвенция за бежанците или Австрийския закон за убежището (Asylgesetz); всички документи, разрешаващи престоя на лицето в Австрия от влизането му в страната (включително документи, доказващи от кога е започнало пребиваването); доказателство за пребиваване в Австрия: последна регистрация; за притежателите на лични карти - доказателство за регистрация в Австрия, издадено от Федералното министерство на външните работи; удостоверение за съдебно минало (удостоверение за добро поведение, полицейско удостоверение) от държавите (с изключение на Австрия и Германия), в които кандидатът е прекарал повече от шест месеца. Документация следва да се предостави за последните двадесет години (но не и преди лицето да е навършило 14 години). Бежанците, признати съгласно Женевската конвенция за бежанците или Австрийския закон за убежището, не трябва да представят тази документация, при условие че все още имат основание да се страхуват от продължаващо преследване в родината си. Изисква се още доказателство за сигурен доход през последните три години, доказателство за застрахователни периоди досега в Австрия, доказателство за процесуално представителство на непълнолетни (след развода на родителите) - съдебно решение за процесуално представителство; доказателство, че кандидатът отговаря на изискванията за владеене на немски език в съответствие с Модул 2 на Интеграционното споразумение съгласно чл. 14(5) т. 2-5 и 7 от австрийския Закон за пребиваване и установяване на чужденци.

Документите, необходими за индивидуалните заявления, се оценяват в лични интервюта въз основа на личните данни на кандидата.

Документи на езици, различни от немски, трябва да бъдат представени с превод на немски език от заверен (съдебен) преводач.

Органът, пред който се кандидатства за гражданство, е съответната администрация към Правителството на провинцията, където кандидатът за гражданство планира да живее. Провежда се лично интервю, базирано на подадените от кандидата документи.

Органът, който предоставя гражданство е съответната администрация към Правителството на провинцията, предвид федералното устройство на Република Австрия.

Според чл.21 от Федералния закон за австрийското гражданство :

Предоставянето на гражданство се извършва в церемониална обстановка, подходяща за случая, която се изразява в съвместното пеене на националния химн и видимото присъствие на знамената на Република Австрия, съответната федерална провинция и Европейски съюз.

В ал. 2 на същия член е предвидено полагане на клетва за чужденците, преди получаване на австрийско гражданство - „Кълна се, че ще бъда лоялен гражданин на Република Австрия, че винаги ще спазвам съвестно законите и ще избягвам всичко, което може да навреди на интересите и репутацията на Републиката, и се ангажирам с

основните ценности присъщи за една демократична европейска държава и нейното общество.“

Срок за разглеждане на документите и за произнасяне по молбата за предоставяне на гражданство - При предоставяне на гражданство поради инвестиция и при ускорена процедура са необходими 12-18 месеца, а всяко едно заявление може да отнеме дори по-дълъг период от време в зависимост от конкретните обстоятелства на конкретния инвеститор (и обстоятелствата на инвестицията). Причината за продължителната процедура е, че всеки министър в австрийското правителство трябва индивидуално и лично да одобри заявлението. Следователно всеки министър трябва да бъде напълно убеден, че одобрението на заявлението и икономическият принос на инвеститора са жизненоважни за австрийския национален интерес.

Изисква се знание на езика на държавата, за чието гражданство се кандидатства, което се удостоверява се посредством писмен изпит и интервю.

Придобиване на гражданство въз основа на произход:

Бивши граждани на Австрия, които са загубили гражданство, освен чрез отказ или лишаване, могат да получат австрийско гражданство след 1 година пребиваване в Австрия. Австрийското гражданство трябва да е било притежавано в продължение на 10 години, преди да бъде загубено.

Лице, което е загубило австрийско гражданство като дете може да го придобие отново чрез декларация в рамките на 2 години от навършването на 18 години.

Децата автоматично стават австрийски граждани при раждането им, когато майката е австрийска гражданка. Същото се отнася и за случаите, когато родителите са съпрузи и само бащата е австрийски гражданин.

Ако родителите не са женени и само бащата на детето е австрийски гражданин, но майката е гражданин на друга държава, детето придобива австрийско гражданство, когато в рамките на осем седмици австрийският баща признава родителството си или факта, че е баща се установи от съда. Във всички случаи, когато признаването или произнасянето на съда е извън тази времева рамка, децата могат да получат австрийско гражданство и по опростена процедура. Ако в случай на родители с различно гражданство държавата, чийто гражданин е неавстрийският родител, също прилага принципа детето да получи гражданството на своя родител, детето ще има двойно гражданство. Според австрийското законодателство детето не трябва да решава между австрийското и другото гражданство. Когато стане възрастен, другата държава може да изисква такова решение.

Придобиване на гражданство от бежанци или лица без гражданство:

Изискването за пребиваване на лице, получило статут на бежанец или на право на убежище може да бъде намалено на 6 години. Същото се прилага и за граждани на държави от Европейската икономическа зона, лица родени в Австрия, бивши граждани на Австрия и лица с познания по немски език на ниво B2 или с доказателство за значителна лична интеграция.

Лице без гражданство, родено в Австрия, може да получи австрийско гражданство на 18 годишна възраст, ако е живяло в Австрия общо 10 години, като през последните 5 години това да е било непрекъснато.

Придобиване на гражданство заради направени в държавата инвестиции:

Чуждестранните инвеститори могат да кандидатстват за австрийско гражданство на основание значителен икономически принос за нацията, като по този начин заобикалят изискването за продължително пребиваване.

Важна част от програмата за оценка е фактът, че правителството на Австрия разглежда инвестицията по-скоро като дарение. След като инвеститорът даде парите, той няма да може да изтегли инвестицията в нито един момент в бъдеще (въпреки че инвестицията ще бъде приспадната от данъците съгласно австрийските закони). Съответната инвестиция трябва да бъде активна, като например създаването на ново търговско предприятие, което е със седалище в Австрия, или пряка инвестиция в съществуващ австрийски бизнес, който ще създаде нови работни места или ще увеличи продажбите на продукти. Пасивните инвестиции, като инвестициите в държавни облигации или в недвижими имоти, не отговарят на изискванията на програмата за гражданство. Няма минимална сума, която трябва да бъде инвестирана, но по принцип е необходима сума от най-малко 2 000 000 евро за одобряване на заявлението.

Австрия не изисква кандидатите-чуждестранни инвеститори да изучават немски език или да преминат изпит за проверка на знания относно австрийската държавност и история. По-скоро заявлението изисква подаване на попълнени формуляри, които предоставят биографична информация за инвеститора и семейството му, както и обяснение къде ще бъдат насочени инвестиционните фондове и как те ще направят значителен принос за страната. Освен това, инвеститорът трябва да представи доказателство за чистото си криминално досие, подробна автобиография, подробно обяснение опита си в съответния бизнес.

Придобиване на гражданство от съпруг, който не е гражданин на съответната държава

Бракът трябва да е продължил минимум 5 години. Заявеният съпруг също трябва да е живял в Австрия с разрешение за установяване (Niederlassungsbewilligung) в продължение на минимум 6 години.

Досега това е най-рестриктивният закон сред всички страни-членки на Европейския съюз относно получаване на гражданство от съпрузи.

Федерална Република Германия

Изисквания за придобиване на гражданство по натурализация

Лицето трябва да е живяло в Германия с разрешение за пребиваване в продължение на поне 8 години или да е живяло в Германия с разрешение за пребиваване в продължение на 7 години и да е посещавало курс за интеграция (6 години пребиваване при специални обстоятелства); да докаже владение на немски език - най-малко ниво B1; лицето да е способно да издържа финансово себе си и семейството си без никаква помощ от държавата; да е примерен гражданин, който няма криминално досие; да е преминал тест за гражданство; лицето да се е отказало от всяко предишно гражданство.

Документи, които се изискват за придобиване на гражданство:

Всяко от горните условие следва да се удостовери със съответен документ. Документите относно пребиваването на лицето са в правителствената информационна система. За доказване на финансова стабилност може да се представят банкови извлечения и други документи, в които се посочва финансовото състояние на лицето. Необходимо е да се представят: валиден паспорт, чийто срок да не изтича в следващите 3 месеца, всички относими документи, доказващи желанието на лицето да се установи в Германия, здравна осигуровка, две снимки с паспортен формат, документи, удостоверяващи стабилното финансово състояние на лицето, всички относими документи за социалния статут - удостоверение за раждане, брак и т.н.

Компетентният държавен орган, пред който се кандидатства за гражданство е Федералният офис за миграцията и бежанците към Федералното правителство.

Няма предвиден унифициран срок за разглеждане на документите и за произнасяне по молбата за предоставяне на гражданство. Сроковете и таксите са различни в зависимост от държавата, чийто гражданин е кандидатът за немско гражданство.

Изисква се знание на езика на държавата, за чието гражданство се кандидатства.

Лицето може да докаже, че знае немски език до ниво B1, изисквано от Общата европейска езикова рамка, като предостави някой от следните документи: Сертификат за владене на немски език като Zertifikat Deutsch, сертификат, който е получен чрез интеграционен курс, като "DTZ - немски тест за имигранти", сертификат, доказват, че лицето е завършило немско средно училище, доказателство за прием в немска гимназия, сертификат доказват поне четири завършени години обучение по немски език, доказателство за завършено висше образование по немски език. Ако лицето няма никое от тези доказателства, може да положи държавен тест по немски език.

Изисква се знание у кандидата за историята и държавната уредба на държавата, за чието гражданство се кандидатства. Предвиден е специален тест. Той включва разглеждане на германската конституция, върховенството на закона и основните демократични концепции на съвременното германско общество. Тестът за гражданство е задължителен, освен ако кандидатът бъде освободен поради болест, инвалидност или старост.

Придобиване на гражданство въз основа на произход

Етническите немски преселници са германци по смисъла на Конституцията, които се връщат в „страната на своите предци“, за да живеят там постоянно. Преселниците се приемат в Германия като етнически германци, ако декларират своята ангажираност с немската традиционна култура в родната си страна и изучават немски език у дома.

Придобиване на гражданство от бежанец

Лице получило статут на бежанец или на право на убежище може да получи гражданство след 6 години пребиваване, като към него се причислява и времето, което е отнело предоставянето на този статут.

Придобиване на гражданство заради направени в държавата инвестиции

Такава процедура съществува. От кандидатите се изисква да покажат, че разполагат със средства и възможности да инвестират 1 млн. евро в германската икономика чрез бизнес проект. Този проект трябва да доведе до създаването или поддържането поне на десет работни места за германски граждани. Кандидатите могат да изберат в кой тип компания да инвестират, независимо дали това е чисто нов или вече установен бизнес. Одобрените кандидати незабавно получават същите права като германските граждани.

Придобиване на гражданство от съпруг, който не е гражданин на съответната държава Съпрузите или регистрираните партньори от един и същи пол на германски граждани имат право на натурализация след три години законно пребиваване в Германия. Те трябва да са били в брак или в регистрирано партньорство най-малко 2 години към момента на подаване на заявлението. Прилагат се и общите изисквания за натурализация.

Република Гърция

Изискванията за придобиване на гражданство по натурализация

Всеки кандидат, който желае да придобие гръцко гражданство чрез натурализация, трябва да представи декларация за натурализация пред общината, на чиято територия пребивава постоянно. Документът се подписва в присъствието на кмета или друг упълномощен служител и двама гръцки граждани като свидетели. Тази декларация се вписва в специален протокол и кандидатът получава копие от декларацията си заедно с формуляра за заявление за натурализация.

За да получи гръцко гражданство чрез натурализация, чуждестранните граждани трябва да отговарят на определени формални **изисквания**: да бъдат пълнолетни към момента на подаване на декларацията за натурализация (на възраст от най-малко 18 години в деня на подаване на заявлението); да не бъдат осъдени с влязла в сила присъда за извършено престъпление през последните десет години; да не са били изгонени от Гърция. Не може да се придобие гръцко гражданство чрез натурализация от чужденец, който не притежава разрешение за законно пребиваване в Гърция или статутът на неговото пребиваване не е сигурен; лицето трябва да докаже необходимото време за пребиваване в Гърция, което съгласно чл. 5 от Гръцкия кодекс за гражданство е най-малко 7 последователни години или най-малко 3 години, ако съответното лице: 1) е гражданин на държава-членка на ЕС, 2) е женен/а за гръцки гражданин 3) има родителска отговорност за дете с гръцко гражданство, или 4) вече е признат бежанец или лице без гражданство; лицето следва да притежава и разрешение за пребиваване.

Необходими документи за придобиване на гражданство: вярно и валидирано копие на изявлението за натурализация, копие от номера на социалното осигуряване (АМКА), валидирано копие на паспорт или друг документ за пътуване, удостоверяващ самоличността, копие от действащото разрешение за пребиваване, удостоверение за раждане на кандидата или друг еквивалентен сертификат, предвиден в законодателството на първата страна на гражданство, копие от отчет за доходите или данъчната декларация за последната финансова година.

Документите трябва да бъдат удостоверени с апостил или да са валидирани от гръцките консулски служби в чужбина или от гръцкото Министерство на външните работи относно автентичността на подписа на чуждестранния гражданин.

Орган, пред който се кандидатства за гражданство

Когато са изпълнени всички съществени условия за натурализация на граждани на държави извън ЕС, компетентният отдел за гражданство на децентрализираната администрация изпраща преписката на **Комитета по натурализация**, който изпълнява най-важната роля след като даде становището си относно спазването на съществените условия от страна за заявителя – решението за предоставяне на гръцко гражданство.

Изискване за знание на езика на държавата, за чистото гражданство се кандидатства. Съгласно член 5А, параграфи 1 и 2 от Гръцкия кодекс за гражданството, основните изисквания, на които трябва да отговарят кандидатите са: да познават гръцкия език, за да изпълнят задълженията, произтичащи от статута на гръцкия гражданин, да могат да участват активно и ефективно в политическия живот на страната и да имат плавна интеграция в икономическия и социален живот на страната. За да завърши процесът на натурализация и да се оцени личността на кандидата като цяло, е задължително да се проведе лично интервю пред комисия. Кандидатът за гражданство следва да бъде поканен на интервю поне един месец преди съответната дата. В поканата се посочва място и време на интервюто, което се провежда пред съответна комисия по гражданство. На интервюто следва да се демонстрира познание на гръцки език и история, които са изключително важни условия за натурализация. Могат да се представят доказателства доказващи възможностите на лицето за интеграция в гръцкото общество и неговата икономическа активност.

След приключването на интервюто Департаментът по гражданството към децентрализираната администрация изпраща до Министерството на вътрешните работи предложението на интервюиращата комисия, откъси от интервюто и цялостно описание на случая. Всичко това се изпраща и на съответния кандидат, който има 15 дневен срок да подаде възражение срещу препоръката на Комисията по гражданство.

Срокът за вземане на решение е средно 3 години и то се взема от **Министерството на вътрешните работи**, като се публикува в Държавен вестник. Всяко решение следва да бъде изчерпателно мотивирано.

Изискване за знание у кандидата за историята и държавната уредба на държавата, за чистото гражданство се кандидатства

Има изискване кандидатът да е запознат с гръцката история и култура. Това се удостоверява на интервю пред специална комисия, с което завършва процедурата по предоставяне на гражданство.

Придобиване на гражданство въз основа на произход

Етнически гърци, приети във военните академии в Гърция или такива, които са се включили като доброволци в армията придобиват гръцко гражданство **автоматично** от момента, в който влязат в академиите или са включени към армията.

Освен това, според гръцката Конституция чужденците, приети като монаси в един от манастирите на Атон, **автоматично** стават гръцки граждани.

Чужденците, които са етнически гърци, следва да направят декларация, че искат да бъдат натурализирани в присъствието на двама гръцки граждани пред кмета или председателя на общинския съвет на населеното място, в което живеят.

Придобиване на гражданство за направени в държавата инвестиции

Предвидена е възможност едно лице да получи разрешение за пребиваване, ако осъществи инвестиция от поне 250 000 евро в недвижими имоти в Гърция. Имотът може да бъде както търговски, така и жилищен. Може да са съвкупност от имоти, които заедно достигат тази минимална стойност. Съвместните купувачи също могат да комбинират инвестиции в един имот. С това разрешение лицето може да пътува свободно в Шенгенската зона. Доходите на лицето в Гърция също се облагат с данъци, но не и тези извън страната. Лицето има възможност да започне развитието на бизнес в Гърция. Тази възможност все пак **не е** предоставяне на гражданство.

Унгария

Изискванията за придобиване на гражданство по натурализация

На 26 май 2010 г. унгарското Народно събрание приема изменение на Закон LV от 1993г. за унгарското гражданство, с което изменение е облекчена процедурата за придобиване на гражданство по натурализация. Всяко лице, което не е унгарски гражданин може да се ползва от облекчения в процедурата, ако: той или някой от възходящите му е бил унгарски гражданин или докаже произход от Унгария; владее унгарски език; няма криминално досие и срещу него не се водят наказателни процеси; натурализацията му не създава риск за обществената и националната сигурност на Унгария;

Облекчената процедура не означава, че лицето автоматично придобива качеството „гласоподавател“. Избирателното право се свързва с регистрирано пребиваване в Унгария. Облекчената процедура няма за резултат автоматично снабдяване с унгарски паспорт; всеки гражданин трябва да кандидатства за него след завършването на процедурата по придобиване на гражданство. Облекчената процедура за натурализация е само възможност и от волята на лицата зависи дали те биха искали да се ползват от нея.

Чужденци и лица, които не са граждани на държава членка на ЕС, които са живели в Унгария в продължение на 8 последователни години и имат постоянно пребиваване, могат да кандидатстват за гражданство на Унгария чрез обща процедура по натурализация. Едно от основните законови изисквания за получаване на унгарското гражданство е за владееене на унгарски език на достатъчно високо ниво.

Натурализация – общи изисквания:

- Кандидатът да е живял непрекъснато в Унгария за определен период и да е имал постоянно местопребиваване (карта за пребиваване) - като имигрант, постоянно

пребиваващ, лице, признато за бежанец, и лице, което има право на свободно движение и престой;

- Кандидатът няма криминално досие и срещу него не се водят наказателни процеси;
- Настаняването и издръжката на кандидата са гарантирани в Унгария;
- Натурализацията на кандидата не застрашава обществената и националната сигурност на Унгария;
- Кандидатът трябва да положи изпит за установяване на основни познания по въпросите на конституционното устройство на държавата и владене на унгарски език.

Преференциална натурализация

Лице, което отговарят на следните изисквания, може да кандидатства за преференциална натурализация след пребиваване в Унгария в продължение на 3 последователни години, ако:

- Има валиден брак с унгарски гражданин в продължение на най-малко три години или бракът им е прекратен със смъртта на съпруга;
- Има дете, другият родител на което е унгарски гражданин;
- Осиновено е от унгарски гражданин (и междувременно е навършило пълнолетие),
- Получило е статут на бежанец от унгарски орган;
- Няма гражданство.

Лицата, които отговарят на следните изисквания, могат да кандидатстват за преференциална натурализация след пребиваване в Унгария в продължение на 5 последователни години, ако:

- Родени са на територията на Унгария;
- Установили са пребиваване в Унгария преди достигане на пълнолетие;

В случай, че кандидатът е непълнолетен, изискването за продължителност на посочените по-горе периоди може да бъде намалено, ако заявлението за натурализация бъде подадено заедно с молбата за родителски права или ако родителят вече е придобил унгарско гражданство. Молбата за натурализация на непълнолетно дете, осиновено от унгарски гражданин, може да бъде подадена от осиновяващия, независимо от местопребиваването на детето.

Процедура по натурализация

Службата за имиграция и убежище изпраща заявленията за натурализация на министъра на вътрешните работи в срок от три месеца. Тримесечният срок не включва срока между поканата за подаване на липсващите документи към молбата и изпълнението на тази покана, както и срока между искане за получаване на документ, необходим за процедурата, от друг орган и отговора на това искане.

Решение по всяка кандидатура се взема от **Президента на Унгария** по предложение на **Министъра на публичната администрация и правосъдието**.

Президентът на републиката издава акт за натурализация, удостоверяващ придобиването на унгарско гражданство. Впоследствие, кандидатът трябва да положи клетва или да даде обет за вярност. Поканата се изпраща от кмета на района, в който кандидатът пребивава. Натурализираното лице придобива унгарското гражданство на датата на полагане на клетвата или даването на обет за вярност. Кметът уведомява заявителя за мястото и датата на клетвата или обета в рамките на 30 дни от получаването на документа.

Ако клетвата не бъде положена или обетът не бъде даден в рамките на една година, документът за натурализация се обезсилва.

Ако заявителят не отговаря на условията за натурализация и молбата му е отхвърлена, той може да подаде ново заявление за натурализация.

Унгарското гражданство може да бъде отнето на лице, което го е придобило чрез нарушаване на закона, по-специално чрез предаване на неверни данни или прикриване на данни или факти и по този начин подвеждане на властите.

Процедурата по натурализация и процедурата за промяна на името са безплатни.

Унгарското право позволява едно лице да има повече от едно гражданство

Какви документи се изискват за придобиване на гражданство - Всички кандидати по облекчената процедура за натурализация трябва да предоставят или попълнят следното:

- Въпросник (съпругът и ненавършилите пълнолетие деца също попълват въпросник);
- Снимка;
- Биография;
- Заявление за отбелязване в регистъра на ражданията, воден в Унгария;
- Копие от акт за раждане със заверен препис на унгарски език.

Ако кандидатът е в брак, разведен или вдовец за да бъде отбелязано това обстоятелство в съответните регистри, водени от унгарските служби, е необходимо да се приложат още:

- Копие от акт за граждански брак със заверен превод на унгарски език;
- Заявление за отбелязване в регистъра на браковете, воден в Унгария;
- В случай на развод – копие от крайният съдебен акт, с който е постановен развода, а в случай на овдовяване – копие от акт за смърт на покойния съпруг (отново придружени със заверен превод на унгарски език).

Винаги е необходимо да се удостовери с официални документи, че кандидатът или някой от възходящите му е бил роден като унгарски гражданин или е бил такъв в някакъв момент от живота си.

Молбите за гражданство могат да се подават само лично. За лица с ограничена дееспособност и за пълно недееспособни лица молбите се подават от техните законни представители.

Заявлението за натурализация се подава лично:

- до териториалните (столични) структури на правителствените служби,
- до централните за интегрираното обслужване на граждани в столичните и областните държавни служби,

- до унгарските консулски служители (кандидатите за гражданство могат да подават молбите си чрез дипломатическите представителства на Унгария, но не и чрез почетните консули), или

- до регионалните дирекции на Службата за имиграция и гражданство

Членовете на едно семейство могат да подават общи молби.

Ако молбата е подадена чрез дипломатическо представителство, когато Президентът на Републиката разреши натурализацията, той изпраща документът за натурализация на посолството в съответната държава, в която е подадена молбата. От дипломатическите представителства информират кандидатите за това и в срок от една година от уведомяването кандидатът трябва да положи клетва или обет за националност. Гражданство се получава от момента на полагане на клетва или обет.

Органът, който предоставя гражданство е Президентът на Унгария по предложение на Министъра на публичната администрация и правосъдието.

Срок за разглеждане на документите и за произнасяне по молбата за предоставяне на гражданство - Предвиден е срок от три месеца за разглеждане на документите, но този срок може да бъде по-дълъг, ако:

- Молбата е непълна или не всички документи са приложени – в зависимост от срока, необходим за отстраняване на непълнотите;
- Процедурата бъде спряна – в зависимост от срока, необходим за решаването на преюдициален въпрос (например снабдяването с документ, който се намира в друг държавен или общински орган);
- Е необходимо по-задълбочено проучване с оглед гарантиране на обществената и националната сигурност.

Възможен срок за произнасяне по молба е 4-5 месеца от момента на подаването ѝ.

Изисква се знание на езика на държавата, за чието гражданство се кандидатства. Това се установява от органите, компетентни да приемат и проучват молбата, в рамките на интервю. Кандидатите на възраст 60 или повече години, лицата с намалена психична способност и лицата, притежаващи диплома за владение на унгарски език (от унгарска институция), могат да бъдат освободени от изискването за изследване на познанията по конституционните основи на държавата.

Изисква се знание у кандидата за историята и държавната уредба на държавата, за чието гражданство се кандидатства

При общата процедура за придобиване на унгарско гражданство трябва да се положи изпит на унгарски език за установяването на основни познания за конституционното устройство, историята и културата на Унгария.

Придобиване на гражданство въз основа на произход

Унгарско гражданство може да се придобие въз основа на произход. Необходимо е да се докаже родствената връзка с възходящия и неговото унгарско гражданство (за тази цел са допустими различни документи в оригинал или копие, чиято автентичност може да се установи – акт за раждане, сертификат за принадлежност към енория, документ за смяна на име, военна отчетна книга, удостоверение за адрес и др.).

По отношение на една група с **унгарски произход** (*Csángó*) доколкото липсва документиране на унгарския произход на възходящите на лицата, принадлежащи към горепосочената общност, е достатъчно да се докаже вероятен унгарски произход. Приема се за достатъчно кандидатите да докажат, че предците им са живели в населени места, за които е установено, че са били населени от *Csángos*.

Лице, получило статут на **бежанец**, може да кандидатства за натурализация, когато е пребивавало в Унгария 3 години.

Лице без гражданство може има право да кандидатства за натурализация след 5-годишно пребиваване в Унгария. Лица без гражданство, които не са навършили 19 г., но са пребивавали в Унгария през последните 5 г. могат да получат гражданство по облекчена процедура.

Придобиване на гражданство заради направени в държавата инвестиции

Не е предвидена възможност за придобиване на гражданство, а само за получаване право на пребиваване в страната на база направени в държавата инвестиции. Право на пребиваване може да бъде получено при условие, че лицето е придобило недвижимо имущество на стойност 200 000 евро и създаде дружество за управление на недвижимо имущество.

Придобиване на гражданство от съпруг, който не е гражданин на съответната държава

Има облекчена процедура за придобиване на гражданство от съпруг, който не е унгарски гражданин. Условие за прилагане на тази процедура е бракът с унгарския гражданин да е с продължителност най-малко 10 години или не по-малко от 5 години, когато от брака има родени деца.

Изисква се още:

- Кандидатът да владее унгарски език, което се установява в рамките на беседа (интервю);
- Кандидатът да няма съдебно минало и срещу него да не се водят наказателни процеси;
- Натурализацията му не създава риск за обществената и националната сигурност на Унгария;

Лице може да кандидатстват за натурализация след 3 години пребиваване в Унгария, ако е съпруг на унгарски гражданин, за който е било в брак в продължение на три години (или което е вдовец на унгарски гражданин).

През 2015г. 4048 лица са получили гражданство по натурализация

Румъния

Изисквания за придобиване на гражданство по натурализация

Три категории лица могат да кандидатстват за придобиване на румънско гражданство по натурализация:

- Родени в Румъния лица, които понастоящем живеят в държавата;
- Лица, пребиваващи в Румъния не по-малко от 8 години;

- Лица, встъпили в брак с румънски гражданин, когато бракът продължава не по-малко от 5 години и съпрузите живеят заедно;

В няколко случая изискуемата продължителност на пребиваването в Румъния се намалява наполовина:

- Кандидатът е международно известна личност / VIP персона/;
- Кандидатът е гражданин на държава членка;
- Кандидатът има статут на бежанец;
- Кандидатът е направил в Румъния инвестиция на стойност над 1.000.000 Euro.

Горепосочените лица трябва да отговарят и на следните допълнителни изисквания:

- Да са навършили 18 години;
- Да могат да се издържат;
- Да не са осъждани за престъпление, чието извършване би ги направило „недостойни да получат румънско гражданство“;
- Да владеят румънски език на високо ниво;
- Да познават историята, културата, конституцията и държавните символи на Румъния;

Когато и двамата родители на дете, ненавършило 18 г., придобиват румънско гражданство, такова придобива и детето. Ако само единият родител става румънски гражданин, необходимо е съгласието и на двамата по въпроса да стане ли румънски гражданин и детето, но ако между двамата не се постигне консенсус, въпросът се решава от съда по местопребиваване на детето с оглед неговия най-добър интерес.

Законът за румънското гражданство въвежда две норми, които разширяват правото да се кандидатства за гражданство от страна на чужденци и лица без гражданство, които съществено са допринесли за защитата и развитието на румънската култура и духовност, или които съществено са допринесли за популяризиране на Румъния чрез успехи в областта на спорта. Румънското правителство преценява наличието на тези предпоставки.

Гражданство се придобива от деня на полагане на клетва. Когато гражданство се получава от дете заедно с родител, то не полага клетва.

Необходими документи за придобиване на гражданство

Освен да отговаря на горепосочените изисквания, кандидатът трябва да представи следните документи:

- Оригинален паспорт и нотариално заверено копие от него;
- Удостоверение, установяващо пребиваване в страната на правно основание за срок от 8 години, респективно – 5 години (в зависимост от вида кандидатура). Такъв документ може да бъде копие от разрешението за постоянно пребиваване.
- Клетвена декларация, заверена от нотариус, с която се декларира, че кандидатът не подкрепя действия, насочени срещу правния ред и националната сигурност на Румъния, и никога не е извършвал такива действия;
- Оригинали и заверени копия от документите, удостоверяващи гражданския статус на лицето – актове за раждане и брак, смяна на имената, развод и т.н., преведени на румънски. Документите трябва да съдържат информация за

имената, мястото на раждане, имената на родителите на кандидата и да бъдат заверени от нотариус;

- Оригинал и заверено копие от свидетелство за съдимост, издадено от румънските власти;
- Препоръчителни писма от държавата, в която кандидатът пребивава към момента на кандидатстването (оригинал и заверен превод на румънски);
- Заверено копие от документ, доказващ фактическо пребиваване в една от следните форми: договор за ползване на имот или документи, удостоверяващи придобиване на собственост върху жилище;
- Документи, доказващи възможността на кандидата да се издържа в Румъния. Трябва да се посочат доходите, получени от източник в Румъния за последните три години;

Документи, които се изискват, ако кандидатът има съпруг или дете:

- Заверено копие от документ, удостоверяващ румънското гражданство на съпруга;
- Заверено копие от акта за раждане на детето, придружено от превод на румънски език;
- Заверено копие от съгласието за предоставяне на румънско гражданство на детето на кандидата;
- Съгласие на непълнолетното дете, навършило 14 години; заверена декларация от непълнолетното дете, съставена пред родител;

Орган , пред който се кандидатства за гражданство

Молбата за получаване на гражданство може да се подаде лично до националния орган за гражданството в Букурещ, териториалните офиси на службата или до румънското дипломатическо представителство в държавата, в която кандидатът пребивава. Когато важни причини налагат това, молбата може да се подаде чрез представител със специално упълномощаване.

Орган, който предоставя гражданство

Компетентността е на Национален орган за гражданство. Президентът на този орган взема решение по предложение на Комисията по гражданството.

Ако бъде отказано предоставяне/възстановяването на гражданство, отказът подлежи на съдебен контрол. Първа инстанция е апелативният съд в Букурещ (административно отделение), а касационна – Върховният съд (административно отделение).

Срок за разглеждане на документите и за произнасяне по молбата за предоставяне на гражданство

След постъпване на молбата в органа по гражданство президентът на Комисията за гражданството определя срок в рамките до 5 месеца, в който комисията трябва да се произнесе по въпроса дали са изпълнени изискванията за получаване на гражданство. На практика процедурата отнема около една година.

Изискване за знание на езика на държавата, за чието гражданство се кандидатства

Изисква се високо ниво на владеене на румънски език, което се установява чрез интервю с кандидата.

Изискване за знание у кандидата за историята и държавната уредба на държавата, за чието гражданство се кандидатства

Изисква се познания у кандидата за историята, културата, конституционните основи и държавните символи на държавата, което се установява чрез интервю.

Придобиване на гражданство въз основа на произход

Предвидена е процедура за „възстановяване“ на гражданство, в случаите, в които лице или неговите възходящи до втора степен са били румънски граждани, но към настоящия момент кандидатът не е румънски гражданин.

Много важен момент от процедурата по възстановяване е задължението да се установят с доказателства личните данни на родителите и бабите и дядовците на кандидата. На практика това значително възпрепятства производството, тъй като изисква от кандидата да извърши задълбочено проучване за откриването на документи, доказващи румънския му произход.

Кандидатите за възстановяване на гражданство трябва да отговарят на 4 от общите изисквания:

- Да са доказали лоялност към румънската държава; да не подкрепят или участват в действия, насочени срещу законоустановения ред в държавата и националната сигурност, никога да не са участвали в такива действия;
- Да са навършили 18 г.;
- Имат възможност да се издържат в Румъния;
- Имат добро общо поведение и не са осъждани за престъпления, извършването на които прави кандидата недостоеен за румънско гражданство;

Срок за придобиване на гражданство от лице получило статут на бежанец или убежище или лице получило хуманитарен статут, или лице без гражданство

Минималният период на пребиваване, необходим за натурализация, е по-кратък за лицата, получили статут на бежанец – 4 г. вместо общото правило за 8 г. Правилото се прилага стриктно и касае само случаите, в които е получен статут. Ако е предоставена друга форма на субсидиарна закрила, ще се приложи общото изискване за 8-годишно пребиваване.

Възможност за придобиване на гражданство заради направени в държавата инвестиции

При направена инвестиция в размер над 1 млн. евро кандидатът има право да получи гражданство при облекчени условия – при пребиваване от 4 вместо 8 г.

Изисквания за придобиване на гражданство от съпруг, който не е гражданин на съответната държава

Гражданство може да се получи от лице, което е в брак и живее с румънски гражданин повече от 5 г.

Естония

Условия и ред за придобиване на гражданство по натурализация.

Кандидатът трябва:

- да е навършил 15 г.;
- да има право на дългосрочно или постоянно пребиваване в страната;
- да е живял преди подаване на молбата в Естония не по-малко от 8 години, от които поне 5 години постоянно;
- да е издържал изпит за владене на естонски език (такъв изпит не полагат лицата, които са завършили начално, основно, средно или висше образование в Естония);
- да е издържал изпит за познаване на конституцията и закона за гражданството на Естония;
- да има постоянен законен доход;
- пребиваването му да е регистрирано в регистрите на населението на Естония;
- да е лоялен към естонската държава;

Естонско гражданство за особени успехи може да бъде дадено и на до 10 души годишно, които не е нужно да са пребивавали в страната за определен срок, да доказват владене на естонски и познаване на конституцията и закона за гражданството, ако тези лица имат специални постижения в областите на науката, културата, спорта или др. Предложението за предоставяне на гражданство на това основание се прави от член на правителството, което е компетентно да даде гражданство.

Необходими документи за придобиване на гражданство

При кандидатстване за естонско гражданство трябва да се представят следните документи:

- Молба в определената форма;
- Документ, удостоверяващ самоличността на кандидата и досегашно гражданство;
- Подробна автобиография на естонски;
- Документи, удостоверяващи образованието и професионалния опит на кандидата;
- Документ, удостоверяващ законния доход на кандидата;
- Документ за платена държавна такса;
- Документ, удостоверяващ, че кандидатът е освободен от гражданството си от друга държава или ще бъде освободен, или че е лице с неопределено гражданство;
- Сертификат за владене на естонски език или документ, удостоверяващ, че кандидатът е придобил образование в Естония;
- Сертификат за успешно положен изпит по Конституцията и Закона за гражданството;

Ако поради здравословни причини кандидатът не може да положи изпитите, той може да бъде освободен от това задължение частично или изцяло.

Горепосочените документи не следва да се представят, ако информацията, която удостоверяват, се съдържа в националната база данни.

Допълнителни документи:

Ако кандидатът поради здравословни причини не може да положи изпитите, трябва да представи решение на експертна комисия, с което частично или изцяло е освободен от това задължение;

Ако кандидатът е завършил образователна степен в Естония, то той трябва да приложи удостоверение, че е завършил съответната степен на естонски език.

Орган, пред който се кандидатства за гражданство

Кандидатите могат да подадат искането лично до централите за обслужване на гражданите към служба Полиция и граничен контрол или да ги изпратят чрез поща или имейл.

Орган, който предоставя гражданство

Правителството на Естония е компетентно да се произнася по въпроса за предоставяне на гражданство.

Срок за разглеждане на документите и за произнасяне по молбата за предоставяне на гражданство

След подаване на заявлението, в 6 месечен срок документите следва да бъдат предадени на правителството за вземане на решение за предоставяне на естонско гражданство.

В случай на предоставяне на гражданство, удостоверението за гражданство се връчва на тържествена церемония или се изпраща по пощата.

Изискване за знание на езика на държавата, за чието гражданство се кандидатства

Кандидатите трябва да владеят естонски език на ниво не по-ниско от B1. Това се установява чрез полагане на изпит пред фондация Innove, която е член на ALTE.

Изпитът включва 4 компонента – писане, четене, слушане и говорене. За да е успешно издържан, трябва да е постигнат резултат от не по-малко от 60% от максималния брой точки.

Изискване за знание у кандидата за историята и държавната уредба на държавата, за чието гражданство се кандидатства

Кандидатите трябва да положат успешно изпит за установяване на познанията им по въпроси в следните области:

- Форма на управление на Естония (глави I и III от Конституцията);
- Основни права, свободи и задължения на гражданина (глава II от Конституцията);
- Правомощия на президента, правителството, народното събрание и органите на съдебната власт;
- Условия и производство за придобиване, възстановяване и загуба на естонско гражданство съгласно Закона за гражданството.

Изпитът е в електронен формат и може да се положи само на компютър в изпитен център в няколко естонски града. По време на изпита трябва да се отговори на 24 затворени въпроса, формулирани на естонски. Изпитът е издържан ако е даден верен отговор на поне 18 от въпросите. Времето за решаване на теста е 45 минути.

По време на изпита може да се ползва конституцията на Естония и законът за гражданството на естонски език, както и речник на естонски език.

Правомощие да организира този изпит има само фондация *Innove*.

Придобиване на гражданство въз основа на произход

Не бяха открити данни за наличието на такава възможност.

Срок за придобиване на гражданство от лице получило статут на бежанец или убежище или лице получило хуманитарен статут, от лице без гражданство

Лица, попадащи в горепосочените категории, могат да придобият гражданство само по общия ред и при изпълнението на общите изисквания, включително и това относно продължителността на пребиваването.

Възможност за придобиване на гражданство заради направени в държавата инвестиции

Не е предвидена възможност заради направена инвестиция да бъде получено гражданство, а само право на пребиваване.

Специални изисквания за придобиване на гражданство от съпруг, който не е гражданин на съответната държава

Преди 26.02.1992г. жена, която се омъжи за естонски гражданин е имала право да получи гражданство на основание брака, но ако мъж се ожени за естонска гражданка, то той е нямал това право за облекчено получаване на гражданство.

Към настоящия момент встъпилите в брак с естонски гражданин лица нямат възможност да се ползват от преференциални условия при получаване на гражданство.

Латвия

Изискванията за придобиване на гражданство по натурализация

Кандидатите за придобиване на латвийско гражданство по натурализация трябва да отговарят на следните изисквания:

- Да са навършили 15 г.;
- Да имат постоянно място на пребиваване в Латвия, като продължителността на пребиваването към момента на кандидатстването не трябва да е по-кратка от 5 г., като е допустимо прекъсване от до 1 г. общо, но то не трябва да е през последната година преди подаването на молбата (за граждани на друга държава и лица без гражданство 5-годишният период започва от деня на получаване на разрешението за постоянно пребиваване);
- Да владеят свободно латвийски език, да познават историята, културата и основните принципи, заложили в конституцията, да знаят националния химн;
- Да имат легален източник на доходи за издръжка;
- Да са подали искане за освобождаване от досегашното си гражданство и да са получили разрешение за това, ако такова разрешение е предвидено в законодателството на държавата, чиито граждани са; или да са получили документ, удостоверяващ загубата на гражданство; лицата без гражданство

трябва да декларират, че нямат гражданство. Тези изисквания не се прилагат спрямо лицата, получили статут на бежанец в Латвия.

Деца, които не са навършили 15 г., но постоянно пребивават в Латвия могат да станат граждани заедно със своите родители.

Следните лица **не могат** да получат Латвийско гражданство чрез натурализация:

- Тези, които с поведението си или с действията си са причинили заплаха за сигурността на държавата и обществото, демократичния конституционен ред, независимостта и териториалната цялост на държавата;
- Тези, които са извършили действия срещу независимостта на държавата, демократичната парламентарна структура или действащата власт;
- Тези, които след 4 май 1990 са пропагандирали фашистка, шовинистка, националсоциалистическа, комунистическа или друга тоталитарна идеология или подбуждали към етническа или расова омраза или разделение;
- Тези, които са съпричастни към терористична дейност или са участвали в противодържавни или престъпни организации;
- Тези, които са свързани с пране на пари;
- Тези, които са служили на въоръжени сили или военни организации на друга държава без разрешение от правителството;
- Тези, които след 17 юни 1940 г. са избрали Латвия за място за пребиваване непосредствено след демобилизацията от въоръжените сили на СССР или вътрешните военни сили на СССР и към момента на включването или назначаването им в тези сили не са имали постоянно пребиваване в Латвия;
- Тези, които са обслужвали като служители службите за сигурност, разузнавателните и контра-разузнавателните служби на СССР или на Латвийската съветска социалистическа република, с изключение на лицата, които са били служители на планиращите, финансовите или административно-обслужващите звена на службите за държавна сигурност на СССР или на Латвийската съветска социалистическа република;
- Тези, които са осъдени в Латвия или в друга държава за извършване на такова престъпление, което се квалифицира като престъпление и в Латвия по време на разглеждането на заявлението за натурализация. Това условие не се прилага за лица, които са осъдени за извършване на престъпление в чужда държава, ако е било признато по процедура, установена от кабинета, че по отношение на тези лица е произнесена присъда в нарушение на принципа на справедлив съдебен процес или на пропорционалност на наказанието;
- Тези, които след 13 януари 1991г. са работили срещу Република Латвия в С.Р.С. /Комунистическа партия на Съветския съюз/, в ЛСР /Латвийска комунистическа партия/, в Международния фронт на работния народ на Латвийската ССР, Обединения съвет на трудовите колективи, Организацията на войните и ветераните на труда, Комитетът за спасение на обществото в Латвия или нейните регионални комитети, или Съюзът на комунистите в Латвия;
- Тези, които не са изпълнили данъчни задължения или други публични задължения към Латвия.

Документи, които се изискват за придобиване на гражданство

- заявление за натурализация;
- документ за самоличност;
- документи, удостоверяващи наличието на законен източник на доход, който да служи за издръжка на кандидата (свидетелство от работодател или свидетелство от банка, удостоверяващо положителен баланс по сметка);
- свидетелство за постоянно място на пребиваване на кандидата в Латвия (за последните 5 години), включително по 1 брой от следните документи:
- свидетелство от работодател за наличието на трудова заетост;
- документ за получена издръжка;
- свидетелство от образователна институция;
- свидетелство от общинска администрация, което официално потвърждава, че лицето пребивава на административната територия на съответната община;
- документи, потвърждаващи, че лицето е реализирало икономическа или финансова активност на територията на Латвия през определен период;
- Ако лицето е гражданин на друга държава – свидетелство за съдимост, издадено и подписано от компетентен орган от държавата, на която е гражданин (легализирано и преведено на латвийски език, издадено преди не повече от 6 м.);
- Ако лицето не е навършило 15 г. и участва в процедура за натурализация заедно с един от родителите си, е необходимо да се подаде допълнително заявление за натурализация и свидетелство, удостоверяващо, че детето има постоянно пребиваване в Латвия;
- Документ за платена държавна такса за натурализация - 28.46 евро или 4,27 евро за:
 - членове на социално слаби семейства или социално слаби граждани, живеещи сами;
 - безработни лица, регистрирани в Държавната агенция по заетостта;
 - членове на семейства с три и повече непълнолетни;
 - лица, получаващи пенсия за старост или социална пенсия;
 - лица с инвалидност от групи втора и трета;
 - ученици в общообразователни или професионални образователни заведения, лицензирани от държавата;
 - студенти редовна форма на обучение;

Жертви на политически репресии, лица с инвалидност от първа група, сираци, деца, лишени от родителска грижа, лица, настанени в държавни и общински институции за социални услуги, са освободени от плащането на такса.

Орган, пред който се кандидатства за гражданство

Документите може да бъдат подадени лично или по поща до всяка териториална дирекция на Службата по гражданство и миграция или да бъдат подадени лично или изпратени по електронна поща до съответното дипломатическо представителство на Латвия.

Орган, който предоставя гражданство

Министерският съвет

Срок за разглеждане на документите и за произнасяне по молбата за предоставяне на гражданство

Заявлението се разглежда в срок от 4 месеца.

Изискване за знание на езика на държавата, за чието гражданство се кандидатства

След предаването на необходимите документи кандидатът следва да премине успешно тест за владеење на латвийски език.

Изискване за знание у кандидата за историята и държавната уредба на държавата, за чието гражданство се кандидатства

След предаването на необходимите документи кандидатът следва да премине успешно тест за познаване на основните принципи на конституцията на Латвия, текста на националния химн, историята и културата на държавата.

Придобиване на гражданство въз основа на произход

Лице от латвийски произход в изгнание е такова лице, което отговаря на следните изисквания:

- гражданин е на Латвия към 17 юни 1940 г. (или е потомък на такъв гражданин на Латвия);
- избягало е от Латвия при окупационния режим на СССР или Германия или е депортирано през периода от 17 юни 1940 г. до 4 май 1990 г.;
- поради причините, посочени в параграф 2, не е имало възможност да се върне в Латвия като постоянно пребиваващ до 4 май 1990 г.

Потомците на тези лица, родени преди 1 октомври 2014 г., могат едновременно да придобият гражданство на Латвия. В случай на придобиване на латвийско гражданство, те могат да запазят настоящото си гражданство.

Съгласно от Закона за гражданството Службата по гражданството и миграцията приема и разглежда молбите и регистрира лицата като граждани на Латвия.

Необходими документи:

1. Заявление – съдържа име и фамилия на заявителя на латвийски език и дата на раждане или идентификационен номер (ако има такъв); етническа принадлежност; място на пребиваване (за предпочитане с главни букви); информация за контакт (имейл, телефонен номер, ако има такъв).
2. документ за самоличност (паспорт, лична карта);
3. документ за раждане (акт за раждане или извлечение от регистъра на ражданията);
4. документ, удостоверяващ семейно положение (акт за брак, документ за прекратяване на брака);
5. документ, удостоверяващ раждането на дете;
6. Документи, потвърждаващи правото на придобиване на гражданство на Латвия:
 - 6.1. Потвърждение, че заявителят или негов предшественик е напуснал Латвия в периода от 17 юни 1940 г. до 4 май 1990 г., бягайки от режима на СССР или от германската окупация или е депортиран и следователно не е могъл да се върне в Латвия като постоянно пребиваващ до 4 май 1990;
 - 6.2. Документи, доказващи, че лицето или предците му са притежавали латвийското гражданство към 17 юни 1940 г.: актове за гражданско състояние, документи, свързани

с преброяването от 1935 г., въпросите на данъчната администрация, военната служба, издадени от Държавния исторически архив.

Документите се подават:

- лично до Службата по гражданството и миграцията;
- лично до дипломатическото или консулското представителство на Латвия
- по пощата до Службата по въпросите на гражданството и миграцията;

Срок за придобиване на гражданство от лице получило статут на бежанец или убежище или от лице получило хуманитарен статут , или от лице без гражданство
Не бяха открити данни лица, попадащи в горепосочените категории, да получават гражданство при по-облекчени условия от общите.

Възможност за придобиване на гражданство заради направени в държавата инвестиции

Чрез инвестиции може да се получи право на пребиваване, но за придобиване на гражданство трябва да са изпълнени общите изисквания.

Специални изисквания за придобиване на гражданство от съпруг, който не е гражданин на съответната държава

Съпруг, който не е латвийски гражданин, може да получи гражданство ако са изпълнени общите изисквания.

Литва

Изисквания за придобиване на гражданство по натурализация:

- Кандидатът да е пребивавал постоянно на правно основание в Литва през последните 10г., като пребиваването не трябва да е прекъсвано за повече от 6 месеца на година;
- Кандидатът да има източник на законен доход, който да осигурява издръжката му;
- Успешно положен изпит за владение на литовски език и за познаване на Конституцията (изпитите се организират от Център за развитие на образованието към Министерство на образованието, науката и спорта);
- Липса на осъждания;
- Липса на друго гражданство;

Лице не може да получи гражданство на Литва, ако:

1. е извършило международни престъпления (като агресия, геноцид, престъпления срещу човечеството, военни престъпления и т.н.) или се е подготвяло за извършването на такива или се е опитало да ги извърши;
2. е извършило престъпни действия срещу Литва или се е подготвяло за извършването на такива или се е опитало да ги извърши;
3. е било осъдено за умишлено престъпление, което според литовските закони се счита за изключително тежко престъпление;
4. няма право да получи документ, удостоверяващ правото му на постоянно пребиваване в Литва.

Ако дадено лице желае да придобие гражданство на Литва чрез процедурата по натурализация, то тогава то трябва да няма гражданство на друга държава или да се освободи от гражданството на друга държава при придобиването на гражданство на Литва.

Документи, които се изискват за придобиване на гражданство

- Заявление, попълнено на литовски език;
- Паспорт;
- Документ, удостоверяващ правото на кандидата на постоянно пребиваване в Литва;
- Документи, удостоверяващи законното постоянно пребиваване на лицето в Литва в продължение на най-малко 10 години;
- Документи, удостоверяващи, че лицето има легален източник на средства за издръжка;
- Документ за успешен резултат от изпит по литовски език и принципи на Конституцията на Литва;
- Свидетелство за съдимост;

За придобиване на гражданство на Литва от чужденец, сключил брак с литовски гражданин, следва да се представя следните документи:

- Заявление, попълнено на литовски език;
- Паспорт;
- Паспорта на съпруга (гражданин на Литва);
- Удостоверение за брак;
- Документ, удостоверяващ правото на кандидата на постоянно пребиваване в Литва;
- Документи, удостоверяващи, че кандидатът е живял постоянно със съпруга (гражданин на Литва) в Литва за последните 7 или 5 години;
- Уверение за успешно положен изпит по основите на литовски език и Конституцията на Литва;
- Документи, удостоверяващи, че чужденецът не е гражданин на друга държава или ще загуби настоящото си гражданство (ако има такова) след предоставяне на гражданство на Литва, или декларация за отказ от настоящото гражданство на друга държава след предоставяне на гражданство на Литва;
- Свидетелство за съдимост;
- В определени случаи - документите, удостоверяващи, че съпругът на чужденеца е бивш депортиран, политически затворник или дете на такива лица, родени в изгнание, или документите, удостоверяващи смъртта на съпруга.

Орган, пред който се кандидатства за гражданство

Документите, необходими за получаване на гражданство по натурализация, се подават до областните дирекции на полицията.

Орган, който предоставя гражданство

Гражданство на Литва се дава с указ на Президента на Литва, като лицето полага клетва за преданост към Литва. След клетвата на лицето се предоставят правата и задълженията на гражданин на Литва. Ако лицето не е положило клетва, молбата му за

предоставяне на гражданство на Литва може да бъде прегледан за втори път, ако срокът за полагане на клетва е пропуснат поради много важни причини.

Срок за разглеждане на документите и за произнасяне по молбата за предоставяне на гражданство

Подадените от лицето документи се разглеждат от службата по миграция и се изпращат на Съвета за гражданство не по-късно от 3 месеца от датата на подаване на документите.

Изискване за знание на езика на държавата, за чието гражданство се кандидатства
Изисква се.

Изискване за знание у кандидата за историята и държавната уредба на държавата, за чието гражданство се кандидатства
Изисква се.

Придобиване на гражданство въз основа на произход

Спрямо лица от литовски произход се прилага опростена процедура за предоставяне на гражданство: тези лица имат право да станат граждани на Литва без да се прилага процедурата по натурализация. Едно лице може да получи гражданство на Литва по опростената процедура, ако е с литовски произход и има съответните доказателства. Според нормите на литовското право за лице с литовски произход се счита такова, чиито родители, баби и дядовци или поне един от тях са литовци, и което се самоопределя като литовец и декларира това с клетвена декларация. Литовско гражданство може да бъде предоставено по опростена процедура на лице от литовски произход, което досега не е било гражданин на Литва. В случай на предоставяне на гражданство на Литва по опростена процедура, лицето трябва да се откаже от гражданството на чуждата държава.

Документите, необходими за предоставяне на гражданство на Литва по опростената процедура, се представят пред Президента на Литва чрез миграционните служби или дипломатическите мисии / консулските представителства на Литва в чужди държави.

Изискуемите документи са:

1. Заявление;
2. Паспорт;
3. Доказателства за литовски произход на заявителя;
4. Документ, удостоверяващ, че заявителят не е гражданин на друга държава;
5. Декларация на заявителя за отказ от гражданството на другата държава след предоставяне на гражданство на Литва;
6. Свидетелство за съдимост;
7. Документ, удостоверяващ промяната на името или фамилията, когато те са били променени.

Удостоверение за литовски произход се издава на лица от литовски произход. Това е документ, който може да се използва като доказателство за литовски произход на лицето, което улеснява достъпа до предоставянето на гражданство на Литва по опростената процедура или за издаване на разрешение за постоянно (временно) пребиваване. Ако дадено лице се стреми да получи гражданство на Литва по

опростената процедура или да получи разрешение за постоянно (временно) пребиваване въз основа на литовския си произход, то това лице трябва да докаже произхода си. Ако дадено лице има удостоверение за литовски произход, процесът на доказване става значително по-лесен и процесът на предоставяне на гражданство на Литва или получаване на разрешение за пребиваване става по-кратък.

Удостоверението за литовски произход е с безсрочна валидност, така че лицето може да използва предимствата, предоставени от документа, и в следващ период.

Лице с литовски произход е лице, което се самоопределя като литовец и декларира същото в писмен вид и чиито родители и / или баби и дядовци или поне един от тях са с литовски произход.

За издаване на удостоверение за литовски произход се изисква представянето на документи, удостоверяващи литовския произход на лицето, така че процесът трябва да започне от събирането на такива документи. Документи, удостоверяващи литовски произход на лице, са юридически документи, удостоверяващи, че родителите и / или бабите и дядовците на лицето или поне един от тях са от литовски произход (като паспорти, свидетелства за раждане, свидетелства за брак и т.н.).

В допълнение към горепосочените документи при подаване на заявление за издаване на удостоверение за литовски произход трябва да се представят следните документи:

1. Заявление;
2. Паспорт;
3. Доказателства за литовски произход на заявителя;
4. Декларацията, в която лицето се самоопределя като литовец;
5. Документите, удостоверяващи семейните връзки с лица от литовски произход;
6. Документ, удостоверяващ промяната на името или фамилията, когато са били променени.

Лицето представя документите за издаване на удостоверение за литовски произход в дипломатическа или в консулска мисия или в службата по миграция; алтернативно те могат да бъдат изпратени по пощата или чрез куриер.

Възможност за придобиване на гражданство заради направени в държавата инвестиции

Литва няма официална програма за предоставяне на гражданство заради направени инвестиции, но от 2017 г. предлага виза, чрез която предприемачите могат да получат право на пребиваване.

Специални изисквания за придобиване на гражданство от съпруг, който не е гражданин на съответната държава

Ако гражданин на Литва сключи брак с гражданин на чужда държава, последният може да получи гражданство на Литва след 7 години постоянно пребиваване в Литва с гражданин литовски гражданин.

След 7 години на постоянно пребиваване в Литва съпругът, който няма литовско гражданство може да подаде молба за предоставяне на гражданство.

В някои случаи съпругът чужденец може да подаде молба за предоставяне на гражданство на Литва по-рано. Например съпруг чужденец може да подаде молба за

предоставяне на гражданство на Литва след 5 години в случай, че бракът е сключен с бивш депортиран, политически затворник или дете на такова лице, родено в изгнание. Пребиваването се признава за постоянно, ако лицето не напуска Литва за период, надвишаващ 6 месеца годишно.

Ако съпругът на гражданин на Литва желае да получи гражданство на Литва, той (тя), в допълнение към другите изисквания, определени в съответните закони, трябва да премине изпит по владеење на литовския език и познаване на Конституцията на Литва.

Франция

Изисквания за придобиване на гражданство по натурализация:

А) Възраст: Кандидатът трябва да е навършил 18 години. Непълнолетно дете с един родител, придобил френско гражданство, може също да започне тази процедура, като то трябва да пребивава във Франция с този родител поне 5 години към датата на подаване на молбата.

Б) Чужденецът трябва също да пребивава във Франция. Това условие има две последици:

- центърът на неговите материални интереси и семейните му връзки е във Франция;
- може да докаже обичайното си пребиваване във Франция през петте години, предхождащи подаването на молбата му.

Минималният срок на пребиваване може да бъде намален до 2 години, когато чужденецът е завършил успешно 2 години обучение във Франция. В същия смисъл чужденецът, който има статут на бежанец, не подлежи на изискването за продължителност на пребиваване. Същото се прилага и за лица на военна служба във Франция, както и принадлежащи към френско говореща държава с френски език като майчин език или с образование от поне 5 години във френски език.

В) Чужденецът трябва да притежава валидно разрешение за пребиваване към момента на подаване на заявлението, освен ако е гражданин на държава от Европейското икономическо пространство или на Швейцария.

Г) Кандидатът не трябва:

- Да е бил осъждан във Франция на присъда от най-малко 6 месеца затвор без прекъсване ;
- Да е осъден за престъпление или престъпление, представляващо нарушение на основните интереси на нацията;
- Да е осъден за терористичен акт;
- Не трябва да е обект на заповед за експулсиране или забрана за влизане на френска територия, която все още е в сила.

Д) Кандидатът трябва също така да демонстрира достатъчно ниво на познаване на френската история, култура и общество.

Процедура

Натурализацията е административно решение, взето под формата на декрет (постановление). Администрацията взема решение по своя преценка. Заявлението трябва да бъде подадено в префектурата на отдела, в който заявителят е установил

действителното си пребиваване. Когато кандидатът се намира в чужбина, той трябва да изпрати документите си на френското консулство в страната, в която пребивава.

Документи

- i. Заявление за придобиване на френското гражданство надлежно попълнено в два екземпляра;
- ii. 2 снимки паспортен размер;
- iii. Фотокопие на валидно разрешение за пребиваване;
- iv. Фотокопие на удостоверението за бежанец (ако има статут);
- v. Доказателство за семейно положение;
- vi. Доказателство за начина на пребиваване в страната:
 - Договор за наем, последна сметка за телефон или електричество, двустранно копие на разрешението за пребиваване на родителите, ако те се грижат за кандидата; акт за собственост, ако кандидатът е собственик на имот
- vii. Доказателства за работата и заетостта на кандидата:
 - Трудови договори, информация за данъчно облагане за последните 3 години;
 - Ако е безработен - информация относно досегашната трудова заетост и професионална ангажираност
- viii. Диплома или удостоверение, доказващи степента на владение на френски език; B1 устно ниво на Общата европейска езикова рамка (CERL). Лица, притежаващи диплома, издадена във френско говореща страна след получаване на образование на френски език, лица с увреждания или хронично дефицитно здравословно състояние или на възраст над 60 години не представят диплома или сертификат. Въпреки това, тяхното ниво на владение на френски език се оценява по време на интервю.
- ix. Свидетелство за съдимост от страната, в която е пребивавал преди, ако кандидатът живее във Франция по-малко от 10 години;

Услугата се предоставя срещу гербова такса в размер на 55 евро.

Разглеждане на досието и интервю

Префектът, представител на централната държавна власт в департамента, или упълномощено от него лице, където е подадена молбата, проверява дали са изпълнени законовите изисквания. Когато даден документ показва, че заявлението не е в съответствие, искането се обявява за недопустимо. Решението за недопустимост трябва да бъде мотивирано. Кандидатът се уведомява от префекта лично с призоваване в префектурата или с писмо с препоръчана поща. Ако основанията за недопустимост отпаднат, кандидатът може да подаде нова молба. В срок от 2 месеца след уведомлението за решението за недопустимост, кандидатът може да го обжалва по административен ред пред Министъра на натурализацията - в Министерство на вътрешните работи, отдел Натурализация. Ако Министърът, отговарящ за натурализацията, не отговори в рамките на 4 месеца, се приема, че жалбата е отхвърлена. Отхвърлянето може да се обжалва пред Административния съд в срок от 2 месеца от датата на отхвърлянето.

След получаване на досието с всички документи, се провежда разследване на гражданското поведение на кандидата (което се проявява например чрез плащане на

данъци, осигуровки и т.н.). То може да бъде допълнено от консултация с публични структури и звена или консулства.

Кандидатът бива поканен на интервю. За да се подготви за интервюто, кандидатът може да подсили знанията си за Франция с помощта на специално изготвена брошура, съдържаща информация относно историята, културата и пр. на Франция, достъпна онлайн. В края на интервюто се подписва хартата за правата и задълженията на френския гражданин. Интервюто също дава възможност да се провери дали кандидатът владее френски език и в случаите по-горе, когато документ не се изисква.

Администрацията разполага с максимум 18 месеца, за да се произнесе по молбата за гражданство. Когато решението е положително, то води до издаване на указ за натурализация, подписан и публикуван в Държавен вестник. След това заинтересованото лице издава извлечение от постановлението и копие от актовете на френското гражданско състояние.

Придобиване на гражданство от съпруг, който не е френски гражданин

Съпругът на кандидата трябва да е с френско гражданство в деня на сключването на брака и да е запазил френското си гражданство след тази дата. Изисква се бракът да е продължил най-малко 4 години към датата на подаване на заявлението. Кандидатът трябва да пребивава законно във Франция (с временен документ или разрешение за пребиваване). Трябва да има достатъчно устни познания по френски език, за да се справи с ежедневни ситуации и не трябва да е осъждан за някои от престъпленията, изброени в Г). Документите за гражданско състояние на двамата съпрузи (удостоверения за раждане и брак), които трябва да се представят в оригинал, трябва, ако е необходимо, да бъдат легализирани или апостилирани. След получаване на досието с нужните документи, се провежда интервю с двамата съпрузи. Ако едно от условията, предвидени в закона, не е изпълнено, Министърът по натурализацията отказва регистрацията в срок от една година от датата на получаване на документите. Той предоставя мотивираното си решение и срок от 6 месеца, което може да се оспори пред административен съд.

Фиктивни бракове

Фиктивният брак се счита за невалиден или неключен по начало. Ако един от съпрузите осъзнае, че другият не е бил искрен и е прибягнал до фиктивен брак, с цел облага и получаване на гражданство например, той може да поиска отмяната на съюза пред регистратора или префекта, който ще се обърне на свой ред към прокурора. След това прокурорът провежда разследване и разполага с 15 дни, за да се произнесе по молбата за отмяна на брака. Сключването на брак, единствено с цел получаване на разрешение за пребиваване или ползване на закрила срещу експулсиране или единствено с цел придобиване или придобиване на френско гражданство, се наказва с лишаване от свобода до пет години и глоба от 15 000 евро.

Гражданство въз основа на произход

Ако кандидатът е чужденец над 65-годишна възраст, пряк възходящ на френски гражданин и живее във Франция най-малко 25 години, може да кандидатства за френско гражданство. Изискват се:

- i. Заявление;
- ii. Удостоверение за раждане;
- iii. Документи, обосноваващи пребиваване във Франция към датата на кандидатстване (фактури за комунални услуги, последно плащане на наем);
- iv. Фотокопие на валидно разрешение за пребиваване или лична карта;
- v. Документи, доказващи обичайното местопребиваване на кандидата във Франция през последните 25 години;
- vi. Копие на удостоверението за раждане на френски потомък и, ако е необходимо, всеки акт за гражданско състояние или осиновяване, който установява веригата на родство с този потомък;
- vii. Удостоверение за френско гражданство, актове за гражданско състояние или всякакви други документи, произтичащи от френските власти, за да се установи, че потомъкът е френски
- viii. Удостоверение за брак или доказателство за развод
- ix. Ако има непълнолетни деца, които обичайно или алтернативно пребивават с кандидата, в случай на раздяла или развод: пълно копие от техните удостоверения за раждане, както и документи за установяване на това пребиваване

Провежда се кратко интервю в префектурата, както при останалите случаи, като срокът за произнасяне на администрацията е 1 година.

Брат или сестра на лице, придобило френско гражданство

Условия:

Условията, които трябва да бъдат изпълнени засягат както кандидата, така и брата/сестрата.

Братът/сестрата трябва да са родени във Франция от чуждестранни родители и да са придобили френското гражданство. Тяхното френско гражданство трябва да е придобито по един от следните начини:

- a) Поради обичайното си пребиваване във Франция за непрекъснат или прекъснат период от най-малко 5 години след 11-годишна възраст
- b) На 16 години поради обичайното си местопребиваване във Франция гражданство и през непрекъснат или прекъснат период от най-малко 5 години след 11-годишна възраст
- c) На 13-годишна възраст, по искане на родителите, поради обичайното си пребиваване във Франция за непрекъснат или прекъснат период от поне 5 години

Кандидатът трябва да отговаря на следните условия:

Да живее във Франция от 6-годишна възраст или да пребивава редовно във Франция (с временен документ или разрешение за пребиваване), да е посещавал задължително училище във Франция и да не е осъден във Франция за някои от престъпленията, изброени в Г).

Хърватия

Хърватско гражданство се придобива на едно от следните основания:

1. произход

2. рождение
3. натурализация
4. на основание на международен договор

Гражданство по произход

Следните групи лица могат да имат или да поискат гражданство на основание на произход:

- А) Лица, чиито родители по време на раждането са били хърватски граждани
- Б) Лица, родени в Хърватия, с поне един родител с хърватско гражданство, но само ако кандидатстват за хърватско гражданство преди да навършат 18-годишна възраст
- В) Хора, родени в чужбина, ако имат един родител с хърватско гражданство и един родител без гражданство
- Г) Лица, родени в чужбина, но осиновени от хърватски граждани
- Д) Деца, родени и / или открити в Хърватия, без да познават родителите си. Те ще се считат за хървати, ако истинският им произход не е установен, преди да навършат 14-годишна възраст.

Ако дадено лице е родено в Хърватия, но се е преместило в чужбина и е придобило чуждо гражданство, то може също да кандидатства за гражданство въз основа на произход, ако отговаря на следните условия:

- Постоянно пребиваване в Хърватия към момента на подаване на заявлението
- Отказ от чуждестранното си гражданство
- Да покаже, че уважава правния ред и обичаите на Хърватия

Хърватските емигранти и техните потомци до трета степен на родство по права линия (напр. деца, внуци и правнуци) могат да кандидатстват за гражданство. Езиков тест не се изисква.

Гражданство по натурализация

Съгласно Закона за хърватското гражданство, чужденци, които отговарят на следните условия, могат да кандидатстват за хърватско гражданство:

1. Да са навършили 18 години и да могат да работят
2. Да не притежават чуждо гражданство или да са представили доказателства, че ще бъдат освободени от чуждестранното си гражданство, ако им бъде предоставено хърватско гражданство
3. Да са пребивавали в Република Хърватия непрекъснато в продължение на 8 години и имат статут на постоянно пребиваващи
4. Да преминат тест за хърватски език и култура
5. Да имат поведение, от което може да се заключи, че зачитат правния ред и обичаите в Република Хърватия.

Непълнолетни деца могат да получат хърватско гражданство по натурализация:

- Ако и двамата им родители получат гражданство въз основа на натурализация
- Ако само един от родителите получи гражданство въз основа на натурализация и детето живее в Хърватия и има валидно пребиваване

- Ако само един от родителите получи гражданство въз основа на натурализация и другият родител няма гражданство, или гражданството не е известно - дори ако детето живее в чужбина

Гражданство въз основа на брак с хърватски гражданин

Съпрузите на хърватските граждани, които към момента на подаване на заявлението имат постоянно пребиваване в Хърватия, само трябва да докажат, че притежават постоянно пребиваване и че спазват правния ред и обичаите в Република Хърватия, за да получат гражданство по натурализация (чл. 10 от Закона за хърватското гражданство)

Гражданство на чужденец

Чужденец, чието хърватско гражданство би представлявало полза за Република Хърватия, може да кандидатства за гражданство чрез натурализация, стига да показва, чрез поведение, че спазват правния ред и обичаите на Хърватия. Същото важи и за неговия съпруг. Министерството на вътрешните работи отговаря за вземането на решение дали лицето, кандидатстващо за гражданство въз основа на специален интерес към Република Хърватска, има основание да придобие гражданство поради способности или знания.

Процедура

Заявлението за придобиване на хърватско гражданство трябва да се подаде лично в главния полицейски участък, най-близо до мястото на пребиваване. Ако кандидатът не се намира в Хърватия, може да кандидатства в посолство или консулство в Хърватия в чужбина. Ако заявителят е лице с увреждания, заявлението може да бъде подадено от законен представител или упълномощен пълномощник. Освен заявление, трябва да се представят и:

1. Биография (подобно на автобиография или резюме)
2. Акт за раждане (с апостил, преведен и нотариално заверен, ако е удостоверение за раждане в чужбина)
3. Удостоверение за брак, ако се кандидатства въз основа на брак (трябва да бъде апостилирано, преведено и нотариално заверено, ако е сключило брак извън Хърватия)
4. Доказателство за гражданство
5. Свидетелство за съдимост от държавата на последно пребиваване, ако не е Хърватия
6. Валиден документ за самоличност с видима снимка
7. В зависимост от основата на заявлението могат да се изискват други документи.

При подаване на заявлението се заплаща административна такса в размер на 20 куни. При одобрение се заплащат 1500 куни.

Ако бъде признато хърватското гражданство, документът, удостоверяващ новия статут на хърватски гражданин, може да бъде придобит във всеки офис на регистратора в Хърватия (аналог на Агенция по вписванията).

Словения

Словенско гражданство се придобива:

1. по произход
2. по рождение на територията на Република Словения
3. чрез натурализация, т.е. допускане до гражданство по подадена молба
4. в съответствие с международно споразумение.

Гражданство по произход

Детето получава гражданство на Република Словения по произход:

1. ако бащата и майката на детето са били граждани на Република Словения към момента на раждането на детето;
2. ако един от родителите е бил гражданин на Република Словения по време на раждането на детето и детето е родено на територията на Република Словения;
3. ако един от родителите е бил гражданин на Република Словения по време на раждането на детето, а другият е неизвестен или с непознато гражданство или без гражданство, а детето е родено в чужда държава.

Дете, родено в чужбина, чийто родител е имал словенско гражданство към момента на раждане, а другият родител е чуждестранен гражданин, придобива гражданство на Република Словения по произход, ако детето е регистрирано като гражданин на Словения преди 18-ия си рожден ден ; или ако детето се върне в Словения с родителя си от словенското гражданство преди навършване на 18-годишна възраст и получи постоянно пребиваване в Република Словения. Разпоредбите са валидни и за осиновен чужденец - при условие, че поне един от осиновителите има гражданство на Република Словения и ако между тях възникват отношения между родители и деца.

Дете, родено или намерено на територията на Република Словения с неизвестен произход или чиито родители са с неизвестно гражданство или нямат гражданство, придобива словенско гражданство.

Гражданство по натурализация

Лицето трябва да отговаря на следните условия:

1. Да е навършило 18 години;
2. Да е освободено от настоящото си гражданство или да може да докаже, че такова освобождаване ще бъде предоставено, ако придобие словенско гражданство
3. Да е живяло в Република Словения за срок от 10 години, от които без прекъсване поне пет години преди подаване на молбата за гражданство;
4. Да има гарантирано пребиваване и гарантиран постоянен източник на доход в размер, който дава възможност за материална и социална закрила;
5. Да докаже активно владение на словенски език в задължителен писмен и устен изпит;
6. Да не е осъждано в държавата, в която е бил гражданин, или в Република Словения, на затвор по-дълъг от една година и за престъпление, преследвано от закона, ако такова престъпление е наказуемо от законите на собствената си страна или законите на Република Словения;
7. Да няма забрана за пребиваване на лицето в Република Словения;

8. Да не представлява заплаха за обществения ред или сигурността и отбраната на държавата.

9. Да е изпълнило данъчните си задължения.

Задължителният изпит за владееене на словенски език се полага от кандидата пред компетентна комисия, назначена от правителството на Република Словения, която определя критериите за писмен и устен изпит.

Предвиден е и по-кратък срок за действително пребиваване за определени категории чужденци (ако лицето е в брак със словенски гражданин; ако лицето е словенски емигрант или негов потомък, ако лицето няма гражданство (лице без гражданство), ако лицето е бежанец, ако лицето присъства и е завършило образование в Република Словения, ако то е родено в Словения и е живяло в Словения от раждането си, ако е непълнолетно лице и живее в Словения).

Извънредна натурализация

В особени случаи словенското гражданство може да бъде придобито извънредно, ако това е от полза за държавата по научни, икономически, културни, национални или други причини, при условие че кандидатът действително живее в Словения непрекъснато поне една година преди подаване на заявлението и има законният статут на чужденец, а също така трябва да изпълни допълнителни условия. В изключителни случаи можете да придобие словенско гражданство, дори ако не отговаря на условието за непрекъснато пребиваване в Словения за една година и условието за законния статут на чужденец, като отчете изключителния си принос за развитието и увеличаването на международната репутация или признаване на Словения.

Процедура

Административната единица е компетентна за провеждане на процедурата за придобиване на словенско гражданство. Министерството на вътрешните работи е контролиращия орган в тази процедура. Същата започва с подаването на заявление, което може да бъде подадено във всяка административна единица. Административната единица в района, в който кандидатът има регистрирано постоянно или временно местопребиваване, е компетентна за провеждане на процедурата и вземане на решение по този въпрос. Към заявлението трябва да бъдат приложени автобиография и удостоверяващи документи за изпълнението на предвидените от закона условия. Административният орган проверява *ex officio* дали са изпълнени следните условия:

- не е отменено пребиваването на лицето в Република Словения;
- допускането на лицето до гражданството на Република Словения не представлява заплаха за обществения ред, сигурността или отбраната на страната;
- не е в ход наказателно производство срещу лицето в Република Словения и лицето не е било осъдено с окончателно решение за престъпление в Република Словения;
- на лицето е издадено разрешение за работа за Република Словения;
- данъчните задължения на лицето се заплащат

Решението на административната единица, което позволява на кандидата да получи гражданство на Република Словения или което допуска кандидата да получи гражданство в случай че се освободи от сегашното си гражданство в рамките на две години, тсе проверява от МВР.

Държавната администрация, компетентна по вътрешните работи, поддържа централния регистър на гражданството, за да даде възможност за пълна справка за гражданството на Република Словения.

Италия

Придобиване на гражданство по натурализация:

От съпруг - Когато кандидатът сключи брак с италиански гражданин, съжителства и живее в Италия, може да представи молба 6 месеца след сключването на брак. В този случай предоставянето на гражданство е задължителен акт (освен ако няма присъди за тежки престъпления или риск за социална опасност) и в случай, че съпрузите не се разделят преди решението за гражданство. Когато кандидатът живее в чужбина, може да подаде документи за гражданство три години след датата на сключване на брака (освен ако през това време не е настъпило разтрогване, анулиране на брака или процедура на законна раздяла). Молбата се подава до Префекта на съответната провинция по местоживее на кандидата или до Консулския отдел на Италианското посолство в съответната страна и е адресирана до Министерството на вътрешните работи на Италия.

От чужд гражданин - За италианско гражданство може да кандидатства и чужд гражданин, роден в Италия, който е живял в страната законно и без прекъсване до 18-годишна възраст. В този случай законът признава правото на чуждия гражданин да избере, по-точно да декларира, че иска, или не иска да придобие италианско гражданство в рамките на една година след навършване на пълнолетие. Това, разбира се, не пречи да се запази гражданството на страната на родителите, ако, естествено, съответните закони не забраняват двойното гражданство.

Право на италианско гражданство имат деца без установени родители, изоставени на територията на Италия. Италианско гражданство получават и деца, осиновени от италиански граждани.

Италианско гражданство се предоставя и на кандидат, който отговаря на поне едно от следните изисквания:

- Роден в Италия и пребивава законно в Италия най-малко три години;
- Дете или внук по права линия на италиански граждани по рождение, пребиваващ в Италия най-малко три години;
- Възрастен, осиновен от италиански гражданин, пребиваващ в Италия най-малко пет години след осиновяването;
- Който е служил на италианската държава, дори в чужбина, за най-малко пет години;
- Гражданин на Държава-членка, който пребивава законно в Италия най-малко четири години;
- Лице без гражданство или бежанец, който пребивава в Италия законно най-малко пет години;
- Лице, законно пребиваващо в Италия най-малко десет години.

Италианското законодателство допуска двойно гражданство.

За всички чужди граждани, които попадат в един от горните случаи, се изисква да имат доказани лични или семейни доходи.

Холандия

Придобиване на холандско гражданство е възможно по три начина – по закон, по избор на кандидата и по натурализация.

По право холандско гражданство имат тези, които са деца на холандски граждани.

По избор кандидатът подава молба до съответната Община по местопребиваване и трябва да отговаря на следните изисквания:

1. Пълнолетният кандидат е роден в Кралството, живее там от раждането си и има разрешение за пребиваване. Ако кандидатът е гражданин на ЕС или на Швейцария, такова разрешение не се изисква;
2. Когато кандидатът няма гражданство, роден е в Кралството и пребивава там с разрешение най-малко три години;
3. Когато кандидатът е непълнолетен, припознат е от холандски гражданин и гражданинът е полагал грижи за кандидата най-малко три години преди подаването на молбата;
4. Пълнолетен кандидат, бивш гражданин на Кралството, който живее на територията най-малко една година и има разрешение на временно пребиваване. Ако кандидатът е гражданин на ЕС или на Швейцария, такова разрешение не се изисква;
5. Ако кандидатът е женен за гражданин на Кралството или е регистриран, че живее с такъв за най-малко три години. Бракът или съвместният живот не бива да са прекъсвани или нарушавани за този период;
6. Кандидатът е на 65 години и е живял в Кралството 15 години с разрешение за пребиваване. Ако кандидатът е гражданин на ЕС или на Швейцария, такова разрешение не се изисква;
7. Кандидатът е роден от холандска майка преди 01.01.1985 година, но бащата не е холандски гражданин.

По натурализация:

1. Кандидатът да е пълнолетен, да е живял в Кралството непрекъснато за най-малко 5 години и винаги да е удължавал разрешението си за пребиваване навреме. Разрешението трябва да е валидно към момента на натурализацията;
2. Кандидатът да е интегриран – да може да чете, пише, говори и разбира холандски език. Това се доказва с диплома за гражданска интеграция;
3. Кандидатът не трябва да е подсъдим или осъден в Кралството или в чужбина;
4. Кандидатът трябва да се откаже от другите си гражданства. Кралство Холандия не позволява двойно гражданство.

Молбите се подават лично **в общината** по местоживеене.

Приетото заявление в общината се изпраща на Службата по имиграция и гражданство към **Министерството на правосъдието**, която от своя страна изпраща молбата до **Кралцията** заедно с оформено становище.

Кралцията подписва одобрените молби, след което се издават документи за гражданство на лицето.

Испания

Производство за придобиване и възстановяване на гражданство

Право да получат испанско гражданство **по пребиване** имат:

- лицата, пребиваващи в страната в продължение на 10 год.;
- лицата, пребиваващи в продължение на 5 г. след като получат статут на бежанец;
- лицата, пребиваващи в продължение на 2 години и по произход са от Латинска Америка, Филипините, Андора, Португалия, Екваториална Гвинея

Право да получат гражданство **по произход** имат всички граждани, на които единия от родителите е от испански произход.

Право да получат испанско гражданство **по Закона за историческата памет** имат:

- всички граждани на които единия от родителите е имал испанско гражданство, но го е загубил в следствие на приемането на чуждо гражданство;
- внуците на тези, които са загубили или е трябвало да се откажат от испанско гражданство в резултат на изгнание.

Право да получат испанско гражданство **по месторождение** имат всички лица родени на територията на Испания след непосредственото си пребиваване от една година.

Право да получат испанско гражданство **по натурализация** имат съпрузите на испански граждани или техните бенефициенти /вдовица, вдовец/.

Право да получат испанско гражданство **по избор** имат лица, родени в Испания с чуждестранен произход или лица родени в друга страна с родители от испански произход.

Облекчени условия за придобиване на гражданство спрямо определени категории лица

- лице, на което един от родителите е с испански произход, има право да подаде заявление за гражданство след 1 г. легално пребиваване в страната;
- лице, сключило брак с испански гражданин, има право да подаде молба за гражданство 1 г. след сключването му и след като докаже, че през този период съпрузите не са били фактически разделени;
 - вдовец или вдовица на испански гражданин има право да подаде молба, ако докаже, че преди настъпването на смъртта, съпрузите не са били фактически или юридически разделени;
 - чужденец под попечителството /настойничеството/ на испански гражданин или организация в продължение на период от 2 г. и след него, има право да подаде молба за гражданство;
 - чужденци, имащи деца родени на испанска територия и пребиваващи на територията в продължение на една година, могат да подават молба за гражданство за детето;
- лицата, пребиваващи в продължение на период от 2 години и са по произход от Латинска Америка, Филипините, Андора, Португалия и Екваториална Гвинея;
- лица, на които единия от родителите, баба или дядо са по произход испански граждани, отказали се от испанско гражданство и живеещи в друга страна, имат право да подават молба за гражданство една година след пребиваването си в Испания.

Процедура:

Лицето попълва декларация и я подава в **Общината** по местоживее, където я приемат, установяват дали лицето има законен интерес за подаването ѝ, събират информация и заедно с доклад от Прокуратурата изпращат молбата до Главна дирекция „Регистри и нотариуси“ към **Министерството на труда, имиграцията и правосъдието**. В Главна дирекция „Регистри и нотариуси“ се прави справка с Главна дирекция Полиция за лицето подало заявление за гражданство. Цялата информация събрана от Главна дирекция „Регистри и нотариуси“, се изпраща на Министъра на правосъдието, който в рамките на три месеца издава Резолюция за придобиване на гражданство или отхвърля молбата.

Молбата може да се подаде лично или чрез упълномощено лице. Към нея се прилагат:

1. Акт за раждане/извършен легализиран превод/;
2. Акт за сключване на брак /легализиран превод на акта/;
3. Удостоверение за легално пребиваване, издадено от Полицията по местоживее;
4. Оригинал и копие на паспорта;
5. Оригинал и копие от трудов договор;
6. Бележка за доход, издадена от работодател за последните 3 месеца;
7. Бележка за социално осигуряване.

Критерии при вземането на решение за предоставяне на гражданство:

- лицето да има правен интерес от подаването на молбата;
- лицето да е навършило 18 г.;
- когато лицето е под или над 14-годишна възраст се представлява от неговия законен представител;
- когато лицето е непълнолетен инвалид също се представлява от неговия законен представител;
- лицето да е законно пребивавало за период от една, две, пет или десет години в зависимост от начина на придобиване на испанско гражданство;
- информацията, съдържаща се в приложенията към молбата да се основава на истински факти и обстоятелства;
- лицето да се е интегрирало в обществото за периода на пребиваването си.

Срокът за произнасяне по молбата е 3 месеца.

Резултат от произнасяне по молбата – удовлетворяване на молбата, постановяване на изричен отказ или мълчалив отказ.

Отказ винаги се постановява при наличието на криминално досие или при неистинска информация, приложена към молбата.

Министърът на правосъдието на основата на събраната информация за лицето изготвя Резолюция за предоставяне на гражданство. Въз основа на нея Кралят на Испания се произнася с Указ.

След оформянето на резолюцията се изпращат уведомления на заинтересованите лица.

Основания за отказ:

- Лицето представлява опасност за сигурността и интересите на държавата и обществото.

- Не е налице отказ от предишното гражданство след придобиването на испанското гражданство.
- В Декларацията са посочени неверни данни.

За гражданите на страните като Латинска Америка, Португалия, Филипините, Андора, Екваториална Гвинея в Испания се предвижда процедура за придобиването на двойно гражданство. При тази процедура не е необходим отказ от предишно гражданство. Предвидено е оспорване на отказа пред Министъра на правосъдието, който се произнася в срок от 1 месец. Неговият акт полежи на обжалване пред Върховния административен съд, който се произнася с окончателно решение. В съдебното производство страните задължително се представляват от адвокати.

Полша

Производство за придобиване/възстановяване на гражданство

Започва с подаване на молба на заинтересованото лице **чрез кмета** по местоживеене. Лицата, живеещи в чужбина, подават молба **чрез компетентния консул**. Молбата се подава лично, по електронна поща, чрез упълномощено лице. Адресира се до Президента на Републиката. Към нея се прилагат:

- Лично подписана автобиография.
- Официално копие на документ за самоличност.
- Акт за раждане.
- Свидетелство за сключен граждански брак.
- Декларация, че е запознат с нормативните разпоредби относно гражданството.
- Попълнен въпросник.

При непълнолетните лица е необходимо съгласие на родителите.

Кандидатите трябва да са пребивавали в Полша най- малко 5 години, да нямат гражданство или да са освободени от своето гражданство.

Предвидени са облекчени условия спрямо лица, които са сключили брак с полски гражданин. Ако родителите на дете, единият от които полски гражданин, другият е чужд гражданин, не стигнат до съгласие за гражданството на детето, в срок 3 месеца от неговото раждане, въпросът се предоставя за решаване от окръжния съд.

Областният управител разглежда молбата за получаване на полско гражданство и я представя на **Министъра на вътрешните работи** заедно със свое становище по нея.

Министърът на вътрешните работи преди да изпрати молбата до Президента проучва лицето, като може да изисква информация от началника на полицията, Агенцията за вътрешна сигурност и други органи. Министърът също изразява становище.

Президентът е компетентен да предостави или откаже гражданство. Произнася се с Указ за предоставяне на гражданство или с отказ за предоставяне на гражданство.

Срокът за произнасяне по молбата е от 24 до 36 месеца от подаването ѝ.

Чехия

Чешко гражданство с придобива:

- А) По рождение
- Б) При установяване на бащинството

- В) При осиновяване
- Г) При намиране на територията на Чешката република
- Д) Чрез предоставяне
- Е) По декларация
- Ж) При настаняване в институции, приемна грижа или други форми на заместваща грижа

А) Придобиване по рождение

- при раждането на детето един от родителите е гражданин на Чешката република;
- ако детето е родено на територията на Чешката република и двамата родители са без гражданство, но в деня на раждането на детето поне един от тях има право да пребивава законно на територията на Чешката република за повече от 90 дни

Б) При установяване на бащинството

а) дете, родено извън брак, от баща гражданин на Чешката република и майка чужденец, която:

- е гражданин на държава-членка на ЕС и не е гражданин на Чешката република;
- е гражданин на Норвегия, Исландия, Лихтенщайн или Швейцария;
- получи разрешение за постоянно пребиваване в Чешката република;
- е без гражданство

В този случай бащата заедно с майката представя декларация за своето бащинство в Службата по вписванията.

б) дете, за което в съдебно решение е установено, че неговият баща е гражданин на Чешката република

в) дете, родено извън брак, от баща гражданин на Чешката република и майка, която:

- не е гражданин на Чешката република
- не е гражданин на държава-членка на ЕС
- не е получила постоянно пребиваване в Чешката република
- не е без гражданство

Бащинството се установява с ДНК-тест под формата на експертен доклад. Бащата заедно с майката представя декларация за своето бащинство в Службата по вписванията.

В) При осиновяване

- детето придобива чешко гражданство от датата на влизане в сила на решението за осиновяването, ако поне един от осиновителите е гражданин на Чешката република и решението за осиновяване е издадено от орган на Чешката република
- ако решението за осиновяване е издадено от орган на чужда държава и един от осиновителите е гражданин на Чешката република, детето придобива чешко гражданство от датата на влизане в сила на решението, с което осиновяването е признато от компетентен съд в Чешката република съгласно Закона за международното частно право

Г) При намиране

Дете под 3 години, което е намерено на територията на Чешката република, придобива чешко гражданство, ако не е било възможно да бъде идентифицирано и в рамките на 6 месеца от датата на установяване, че не е придобило гражданство на друга държава.

Д) Чрез предоставяне на гражданство

Кандидатът следва да отговаря на следните условия:

1. Постоянно пребиваване в Чешката република:

- За граждани на трети страни - 5 години постоянно пребиваване към деня на подаване на заявлението, като фактическото пребиваване трябва да бъде през по-голямата част от времето
- За граждани на държави-членки на ЕС - 3 години постоянно пребиваване към деня на подаване на заявлението, като фактическото пребиваване трябва да бъде през по-голямата част от времето
- При законно пребиваване в Чешката република в продължение на най-малко 10 години

„Пребиваване в Чешката република през по-голямата част от времето“ означава, че гражданин на трета страна трябва да живее в Чешката република най-малко 2,5 години, а гражданин на ЕС - минимум 1,5 години. За тези обстоятелства кандидатът например може да представи писмено изявление за пътуване извън Чешката република или че не е пътувал извън Чешката република.

2. Без криминално досие

Кандидатът не може да бъде осъждан на лишаване от свобода за престъпление, извършено умишлено или по непредпазливост

3. Познаване на чешкия език

Познанията се демонстрират чрез полагане на изпит.

Това изискване не се прилага за чужди граждани, които:

- в продължение на поне три години са посещавали училище, където чешкият език е бил език на обучението
- са на възраст под 15 години или над 65 години в деня на кандидатстване
- умствена или психиатрична инвалидност им пречи да придобият познания по езика

За полагане на изпита се внася такса от 3300 CZK .

4. Основни познания за конституционната система, култура, общество, география и история на Чешката република

Това изискване не се отнася за чужди граждани, които:

- в продължение на поне три години в миналото са посещавали училище, където чешки език е бил език на обучението
- са на възраст под 15 години или над 65 години в деня на кандидатстване
- умствена или психиатрична инвалидност им пречи да придобият познания по език

За полагане на изпита се събира такса от 1600 CZK

5. През 3 години преди подаването на заявлението кандидатът не е извършил сериозно нарушение на законодателството за влизането и пребиваването на чужди граждани в Чешката република, за общественото здравно осигуряване, за социалното осигуряване,

за допълнителното пенсионно осигуряване, за данъците, митнически такси, плащания и такси, за задължението за издръжка на дете, което има постоянно пребиваване в Чешката република, не трябва да има публичноправни задължения към общината, в която е регистрирал пребиваване.

Това условие може да отпадне, ако нарушението е отстранено или са взети мерки за отстраняването му

6. Декларация за доходите за последните три години

Това изискване не касае кандидати под 18 години в деня на кандидатстване

7. През 3 години преди подаване на заявление кандидатът да не е бил в значителна степен и без основателни причини в тежест на системата за държавна социална подкрепа или на системата за помощ при материалните нужди (т.е. да не е получавал обезщетения).

Това изискване не се отнася за лица, които са не в състояние да работят или да извършват бизнес поради здравословни причини, за студенти, за лица по майчинство или родителски отпуск, или за лица, които непрекъснато предоставят грижи на лице, зависещо от тях

Условието може да отпадне при наличието на причини за специално разглеждане, като например, ако кандидатът е без гражданство или е получил убежище или допълнителна защита

Предоставяне на гражданство в специални случаи

а) родители или настойник на дете под 1 годишна възраст могат да кандидатстват за гражданство на детето, когато и двамата родители са декларирали бащинство, когато майката :

- не е гражданин на Чешката република
- не е гражданин на друга държава-членка на ЕС
- е без поданство

Тази процедура се прилага, когато детето е родено извън брака и родителите не са попълнили „Декларация за бащинство“.

Заявлението трябва да бъде подадено до Министерството на вътрешните работи или до негов регионален орган. Министерството оценява дали бащата живее в същото домакинство с детето, участва в издръжката и във възпитанието на детето. Решението се издава в рамките на 60 дни след подаване на заявлението.

б) родители или настойник на дете могат да кандидатстват за гражданство за детето, когато то е родено в Чешката република и не получава гражданство на нито един от родителите си; това се отнася за случаи, когато един от родителите има разрешение за пребиваване за повече от 90 дни.

в) гражданство може да бъде предоставено на лице на възраст над 3 години, установено на територията на Чешката република, ако то не може да бъде идентифицирано поради ниска степен на интелектуална зрялост или увреждане.

Молбата се подава от настойник или производството се инициира от самото министерство. Заявлението се подават до министерството или до негов регионален орган.

Предоставяне на гражданство поради значителен принос

Чуждестранни граждани с постоянно пребиваване в Чешката република могат да кандидатстват за гражданство поради значителен принос за науката, образованието, спорта, културата и др.

Единственото условие е кандидатът да не сте осъден на лишаване от свобода за престъпление, извършено умишлено или по непредпазливост.

Подават се следните документи:

- документ, удостоверяващ причината за кандидатстване
- формуляр за кандидатстване
- свидетелство за раждане
- удостоверение за брак или удостоверение за гражданско партньорство (ако сте сключили брак или гражданско партньорство)
- удостоверение за развод или удостоверение за прекратяване на гражданското партньорство;
- акт за смърт на съпруга / гражданския партньор
- свидетелство за съдимост или документ с еднаква стойност, издаден от компетентен съд или административен орган на другата страна - трябва да бъде издаден в рамките на последните 6 месеца
- автобиография - трябва да включва информация за пребиваването на кандидата в Чешката република, за всяко негово пътуване в чужбина през този период, за работа му, за всяка друга доходоносна дейност или за проучвания, информация за семейния и социалния живот и др.

При кандидатстване за гражданство лично се представят следните документи:

- Формуляр за кандидатстване
- Свидетелство за раждане
- Удостоверение за брак или удостоверение за регистрирано партньорство (ако сте сключили брак или регистрирано партньорство)
- Свидетелство за развод или удостоверение за прекратяване на регистрирано партньорство (ако е приложимо)
- Акт за смърт на съпруга / съпруга (ако е приложимо)
- Свидетелство за съдимост или негов еквивалент, издадено от съответния съдебен или административен орган на друга държава (в някои случаи може да бъде заменено например с декларация)
- Автобиография - трябва да предоставите информация за престоя на кандидата в Чешката република, пътуването му в чужбина през този период, работа или друга платена дейност или обучение, за семейство и социален живот и др.
- Сертификат за изпит по чешки език и граждански знания
- Документи, доказващи престоя на кандидата в Чешката република и пътувания в чужбина (вкл. може да се представи декларация за пътувания в чужбина и престой в Чешката република)
- Потвърждение за липса на неплатени данъци в данъчната документация на Финансовата администрация и Митническата администрация на Чешката република
- доказателство за произхода на финансовите средства за престой на кандидата в Чешката република (например удостоверение за получаване на пенсия,

доказателство за чуждестранни доходи, доказателство за доходите на съпруг и т.н.)

- удостоверение за работа заедно с документацията за доходи, ако кандидатът е нает на работа, и трудови договори или удостоверения, свързани с неговата работа в миналото
- сертификат за обучение или последния доклад от училище или диплома, ако кандидатът е ученик в Чешката република или е учил там в миналото
- документите, издадени от чуждестранни органи, трябва да бъдат заверени с апостил, освен ако не е посочено друго в международен договор и официално преведени на чешки език, ако техният оригинален език не е чешки (ако документите са издадени от словашките власти, преводът не се изисква)

Семейна двойка може да подаде съвместно заявление за чешко гражданство.

Родителите могат да включат детето си в молбата си за чешко гражданство, при условие че детето е на възраст под 18 години. В този случай заедно със заявлението се представя и актът за раждане на детето

Ако молбата се подава само един родител, е необходимо да се представи и писменото съгласие на другия родител за промяната на гражданството на детето, освен ако упражняването на неговата родителска отговорност не е ограничено или местонахождението му в чужбина не е неизвестно

В случай искане на гражданство за заслуги, не е възможно да се подаде съвместно заявление.

След подаване на заявлението, Регионалният орган го изпраща на Министерството на вътрешните работи в срок до 30 дни. Министерството взема решение по заявлението в срок до 180 дни от подаването му.

В случай на положително решение Министерството издава сертификат за натурализация за лицето, което в 12 месечен срок е длъжно да положи клетва за гражданство, в противен случай натурализацията се отменя. Гражданството се придобива в деня, в който лицето положи клетва за гражданство.

В случай на отрицателно решение, кандидатът може да подаде възражение до министъра на вътрешните работи в 15 дневен срок от отказа, който в срок от 120 дни се произнася по него. Актът на министъра подлежи на обжалване, освен ако заявлението е било отхвърлено заради укрита информация.

В случай на отхвърлена молба, кандидатът не може да подадете нова преди изтичането на две години от деня, в който отказът е влязъл в сила.

Е) По декларация

Гражданство по декларация може да получи чужд гражданин на възраст между 18 и 21 години, при условие че има временно пребиваване в Чешката република, и е прекарал законно в Чешката република най-малко 2/3 от времето между неговата 10-годишна възраст и деня на декларацията и не е осъден за престъпление. Гражданството се придобива при получаване на удостоверение за натурализация.

Ж) Придобиване на гражданство от дете в заместваща грижа

Дете в замястваща грижа, което е без гражданство, и е родено и пребивава законно в Чешката република придобива чешко гражданство след влизането в сила на решението на съда за поставяне на детето в замястваща грижа

Предвидени са санкции в случай че кандидатът за гражданство умишлено откаже да предостави, или предостави невярна или непълна информация на административния орган – заплаца се глоба в размер до 50 000 CZK.

Белгия

Гражданство от пълнолетни лица може да се получи чрез „декларация за придобиване“ и по натурализация, като от януари 2013г. Белгийският кодекс за гражданството е изменен и изискванията за натурализация за по-строги.

Лице, което пребивава легално в Белгия и е показал изключителен принос към Белгия в областта на науката, спорта или културата може да придобие гражданство по „декларация“.

Лице, което и пълнолетно и което няма гражданство, може да придобие белгийско гражданство ако поне 2 години пребивава законно в Белгия.

Белгийският кодекс за националността съдържа изискване за знание на националния език, основни знания за историята, институциите и/или за социалния, икономическия, политическия или културния живот в страната преди да бъде придобито белгийско гражданство /по натурализация, декларация или при възстановяване на гражданството/. Комитетът по натурализация може да отложи или да откаже гражданство за лице, което макар и да говори и разбере националния език, за което прокурора излезе с отрицателно мнение, когато счита че са налице обстоятелства, които представляват сериозна пречка пред получаване на гражданство. Липсата на знание на националния език, неучастието в местния живот, недостатъчната интеграция и липсата на желание за интеграция могат а бъдат причини да се откаже предоставяне на гражданство.

Комитет по натурализация разглежда молбите за натурализация.

Прокуратурата, Офиса за чужденци и Департаментът за национална сигурност дават мнение по всяка молба, като имат 4 месечен срок да го предоставят.

Комитетът по натурализация взема предвид интеграцията на кандидата и знанието му по един от трите национални езика.

Натурализацията се гласува от Парламента. Актът по натурализация е във формата на закон, като кандидатът получава белгийско гражданство в деня, в който законът е публикуван в Държавен вестник.

Белгийските власти не изискват отказ от предходно гражданство при придобиване на белгийско гражданство.

Таксата при подаване на молбата е 150 евро.

Кипър

В Кипър не е предвиден изпит за знание на езика, историята или на конституционните разпоредби като задължително условие за получаване на кипърско гражданство. Съпруг на кипърски гражданин може да придобие гражданство след 3 години брак и хармонично съжителство със съпруга, който има кипърско гражданство. Пълнолетно

лице, което е пребивавало законно в Кипър , и което през последните 8 години са живели в Кипър поне 5 години.

Финландия

Гражданството на Финландия се урежда от Закона за националността от 2003г. Едно от изискванията за придобиване на гражданство е задоволителни знания по говорим и писмен финландски или шведски език, или задоволителни умения по жестомимичен финландски или шведски език, местопребиваване във Финландия за достатъчен период от време.

Финландското гражданство се основава на : националността на родителите /биологични или осиновители/, мястото на раждане на територията на Финландия, на брака между родителите, по искане /натурализация/, на декларация.

Децата придобиват финландско гражданство, ако един от родителите притежава финландско гражданство. Дете, родено на територията на Финландия от родители, които не са финландски граждани, може да придобие финландско гражданство при определени условия – ако детето не придобива друго гражданство на основание гражданството на двамата си родители и детето няма право на друго гражданство при раждането си, напр. чрез потвърждаване на бащинство или чрез декларация /чл.9 на Закона за националността/, или ако родителите му са със статут на бежанци или ако на родителите е предоставена закрила от властите на държавата по тяхната националност.

Придобиване на гражданство по искане / натурализация/

Натурализацията е правомощие на властите. Кандидат, който отговаря на изискванията на закона няма абсолютно право на гражданство. Също е възможно да се предостави гражданство на кандидат, който не отговаря на всички изисквания. Непълнолетен може да придобие гражданство, ако лицето, което е негов настойник или попечител придобие гражданство. Ако родителят или настойникът не получи гражданство, непълнолетният , който кандидатства заедно с него, също не може да получи гражданство. Ако детето е родено по време на периода на кандидатстване на родителя за гражданство, детето може да бъде добавено към молбата за придобиване на гражданство. Детето трябва да придружи родителя при подаване на молбата. Общите изисквания за придобиване на гражданство важат и за децата. Ако детето е под 15 години могат да се направят изключения досежно езиковите способности и периода на местопребиваване. Достатъчно е детето да живее във Финландия към момента на подаване на молбата за гражданство. Не се изисква и дете до 15г. възраст да има езикови познания. Ако детето е навършило 15г., то трябва да живяло във Финландия без прекъсване през последните 4 години или общо 6 години след навършване на 7г. възраст на детето. От тези 6 години детето трябва да е живяло във Финландия през последните 2 години без прекъсване.

Ако дете, навършило 15г. е гражданин на Скандинавска държава, достатъчно е детето да е живяло във Финландия през последните 2 години. За да придобие гражданство дете над 15г. трябва да има езикови познания по финландски или шведски. Ако детето все още не е получило удостоверение за основно образование, следва да се приложи последния доклад от училището на детето.

Общи условия за придобиване на гражданство по натурализация:

- Кандидатът да е навършил 18г. или да е в брак, ако не е навършил тази възраст;
- Да е с постоянно пребиваване във Финландия през последните 5 години, без прекъсване, или общо 7 години след като лицето е навършило 15 години и 2 от тези години са без прекъсвано местопребиваване;
- Да не е извършил деяние, което е наказуемо, с изключение на такова, което се наказва с ниска глоба или е поставен под ограничителна заповед /изисквания за интегритет/
- Да е изпълнявал редовно задълженията си за издръжка, както и публичните си парични задължения – данъци, глоби, студентски заеми, болнични разходи;
- Да има осигурено препитание;
- Да владее на задоволително ниво писмено и говоримо финландски или шведски език или да владее тези езици жестомимично.

В процеса на натурализация, кандидатът трябва да подаде необходимите документи като доказателство за тези изисквания. За финландско гражданство се кандидатства чрез попълване на формуляр за заявление за гражданство.

Финландската имиграционна служба е органа, който взема решение за придобиване, запазване и загубване на финландско гражданство, както и за определянето на статута на гражданство.

Финландия допуска нейни граждани да имат и други гражданства.

Таксата за натурализация е 350 евро.

Дания

Датско гражданство се придобива :

1. По рождение – лице, родено на или след 1.01.1985г. от родител, който е датски гражданин и от брак, или от неомъжена майка, с датско гражданство, става датски гражданин с раждането си. Без значение е къде е родено детето.

2. По избор – тази процедура е вид улеснена натурализация. За да се кандидатска по тази процедура е необходимо разрешение за постоянно пребиваване в Дания. Процедурата отнема около 3 месеца. Кандидатът трябва да отговаря на определени условия:

- Да е роден в Нидерландия, и да е живял там поне 3 години и да е без гражданство от раждането си;
- Да е непълнолетен, без гражданство от раждането си, да е признат от гражданин на Дания и да е отглеждан или за него са полагани грижи от този датчанин;
- Да е непълнолетен под съвместно настояничество, постановено със съдебно решение или по силата на закона, което се упражнява от родител, който не е датски гражданин и от родител, който е датчанин. Да е отглеждан от датчанин в продължение на поне 3 години и да е пребивавал законно в станата през този период.

- Да е роден или осиновен преди 1.01.1985г. от майка /осиновителка данчанка и баща/осиновител с друго гражданство

По място на раждане – дете, родено в Нидерландия, Холанските Антили или Аруба от поне един родител чужденец, е датчанин, ако един от пра-родителите /баба или дядо/ е роден в Нидерландия, Холанските Антили или Аруба. Дете, намерено на територията на Дания /вкл. на кораб или самолет/ с неизвестни родители, се счита за датски гражданин по рождение, ако през 5-те години след раждането не стане ясно, че детето не придобива друго гражданство по рождение.

3. По натурализация: кандидатът за придобиване на гражданство по натурализация следва да отговоря на следните условия:

- Да е на навършил 18г.
- Да има разрешение за постоянно пребиваване или валидно разрешение за временно пребиваване напр. поради въздаване на семейство или за събиране на семейство;
- Да има 5г. пребиваване в Нидерландия, Аруба, Курасо или Синт Мартен с валидно разрешение за пребиваване към датата на кандидатстването.
- Да владее датски език – необходимо е кандидатът да е преминал изпит за гражданска интеграция , ниво А-2.
- В последните 4 години кандидатът да не е бил осъждан на лишаване от свобода, на обучение или обществено полезен труд или висок размер глоба /повече от 453,78 евро/, както и срещу него да няма висящи наказателни производства.
- Да се откаже от настоящото си гражданство. Има изключение от тези изисквания. В случай, че кандидатът не се откаже от своето гражданство, въпреки че е декларираше че ще го направи, датското гражданство се отнема.
- Кандидатът трябва да присъства на церемония, на която да декларира вяност към страната.

Допуска се изключение от тези изисквания когато кандидатът е достатъчно интегриран в датското общество или може да чете, пише, говори и разбира датски език. Това обикновено се установява с преминаването на тест по натурализация. Процесът по натурализация отнема около година.

За да придобие датско гражданство кандидатът трябва да се откаже от предишното си гражданство

Във връзка с изискването за отказ от предходно гражданство също има изключения – всяка държава по произход решава кога нейн гражданин може да загуби гражданството си. Гръцките или мароканските граждани не могат да се откажат от гражданството си, това не е позволено от закона. Тези лица, които са в брак или в регистрирано партньорство с датски гражданин , могат да запазят своето гражданство. Бежанците, които искат да се натурализират могат да запазят своето гражданство по произход.

Португалия

За да се получи португалско гражданство по натурализация е необходимо кандидатът да отговаря на следните условия:

- Да е навършил пълнолетие;
- Да е имал законно постоянно пребиваване на територията на страната през последните 6 години;
- Да има адекватни познания по португалски език;
- Да не са осъждани с влязло в сила решение за престъпление, което се наказва с лишаване от свобода за повече от 3 години, съобразно португалското право.

Липсата на действителна връзка на кандидата с общността е основание да се откаже гражданство, тази връзка се предполага от знанието на португалски език например.

Предвидени са специални разпоредби за придобиване на гражданство от непълнолетни, от съпрузи или съжители, при осиновяване.

Децата, родени в Португалия от чуждестранни граждани не получават португалско гражданство, освен ако родителите не са живели в страната с валидно разрешение в продължение на 5 години, или ако непълнолетният не е завършил първия етап от задължителното образование в Португалия. Освен това, ако един от родителите с чуждо гражданство е също роден на португалска територия и живее на нея, детето му може да придобие португалско гражданство.

Лицата, родени на територията на Португалия, които не придобиват друго гражданство, придобиват португалски гражданство.

Лицата, които са загубили португалско гражданство и не са придобили друго гражданство също имат право да придобият португалско гражданство. Това се отнася и до чуждестранни лица, родени на друга територия, които имат роднини до 2 степен с португалско гражданство.

Родените в Португалия и живеещи нелегално в страната през последните 10 години също имат право да придобият гражданство.

Португалско гражданство може да се предостави и на лица, които вече са имали португалско гражданство, чиито предци са били португалци, които са имали изключителна заслуга към португалската държава или към обществото ѝ

Ефектът на придобиване на португалско гражданство има обратно действие към момента на раждането, като без значение са валидността на правоотношенията, в които е влизало лицето, когато е имало друго гражданство. Ако лицето има две или повече гражданства, сред които и португалско, само то се зачита от португалското законодателство.

Таксата за кандидатстване за гражданство е 200 Евро

Испания

Испанско гражданство се придобива по пребиваване, по натурализация, при раждане. Не се изисква преминаване на изпит. За придобиване на гражданство по пребиваване обаче се изискват доказателства, че кандидатът е достатъчно интегриран в испанското

общество. Провежда се и интервю, за да се чуе кандидатът и за да се прецени доколко сее адаптирал към културата и начина на живот в Португалия.

Швеция

Швеция не изисква познания на шведски език при предоставяне на гражданство. На пристигналите бежанци и други емигранти се предлагат езикови курсове. В обществото обаче се води дискусия дали не е необходимо знанието на шведски език да е обвързано с получаването на гражданство.

Дете, родено след 1.04.2015г. от родител с шведско гражданство, придобива шведско гражданство автоматично при раждането си. Ако детето е родено в Швеция от баща с шведско гражданство, също придобива гражданство при раждането си.

Дете, родено преди 1.04.2015г. придобива гражданство при раждането си, ако майката има шведско гражданство. Същото се отнася и когато бащата е шведски гражданин и детето е родено в Швеция. Ако детето е родено в чужбина, то придобива шведско гражданство, ако бащата е със шведско гражданство и е в брак с майката на детето. Същите последици са предвидени за дете, родено в периода 1.07.2001г. – 1.04.2015г.

Специални правила са предвидени за придобиване на гражданство от лица от Скандинавските държави, от ЕС или от Европейската икономическа общност.

Деца на граждани, които са извън скандинавските държави, ЕС и ЕИО могат да придобият гражданство, ако техен родител придобие гражданство. Дете, което не е навършило 18г. може да придобие шведско гражданство, ако има разрешение за постоянно пребиваване, или право на местоживее, или е изпълнило изискванията за местопребиваване /3г. пребивавало в страната или 2г. ако е лице без гражданство/. Молбата за гражданство се подава от родителя, но ако детето е навършило 12г. то също трябва да даде съгласие за придобиване на шведско гражданство. Това не се изисква, ако детето е неспособно да даде съгласие.

Дете до 18г., което е без гражданство, може да получи шведско гражданство при подаване на молба.

Новият Закон за шведското гражданство в сила от 1.07.2001г. допуска двойното гражданство. Общо правило е, че лице, което придобие шведско гражданство може да запази предходното си гражданство, ако тази държава го позволява. По същия начин, шведски гражданин, който придобива гражданство на друга държава, може да запази шведското си гражданство, ако законодателството на другата държава го допуска.

Изисквания за придобиване на шведско гражданство:

- Лицето да докаже идентичност;
- Да е навършило 18 години;
- Да има разрешение за постоянно пребиваване в Швеция /не се изисква за граждани от скандинавски държави/;
- Да пребивава в Швеция /2г. за граждани от скандинавските държави/;
- Да води или да се очаква да води порядъчен начин на живот;
- Гражданите на скандинавските държави и на ЕС могат да придобият шведско гражданство, ако са придобили предишното си гражданство по начин раз-

личен от натурализация, навършили са 18г., пребивават в Швеция през последните 5 г. и не са осъждани на лишаване от свобода.

Лица, които са на възраст между 18г. и 20г. могат да придобият шведско гражданство ако имат разрешение за постоянно пребиваване в Швеция и живеят там от 13г. възраст, а ако са лица без гражданство- от 15г. възраст.

Лица, които не могат да установят своята идентичност, могат да получат шведско гражданство ако пребивават в страната в продължение на 8г. и са успели да докажат, че сочената от тях идентичност е коректна.

Шведско гражданство се предоставя на лица, които са били шведски граждани, са в брак или съжителстват с шведски гражданин, или по други причини.

Швеция позволява двойно гражданство. Ако лицето отговаря на условията а придобиване на шведско гражданство, то се предоставя независимо от становището на другата държава. Тъй като има и други държави, които допускат двойно гражданство, в тези случаи лицата, които са подали искане за придобиване на шведско гражданство биват информирани , че ще имат две гражданства и че това може по-късно да има последици.

Великобритания

От 1.11.2005г. лицата, които желаят да получат британско гражданство трябва да демонстрират значителни познания по английски език и за живота в държавата. Това може да стане по следния начин: лицата с ограничени езикови познания трябва да преминат комбиниран курс по английски език и гражданство. Лица, които вече говорят английски език, уелски език или шотландски келтски език на сравнително добро ниво, трябва да преминат „Тест по знания за живота във Великобритания“. Въпросите са за британската история, конституция, култура и общество. След 2007г. лицата, които кандидатстват за постоянно пребиваване трябва да демонстрират познания по езика и живота в страната /същото изискване като за получаване на гражданство/.

Ирландия

Ирландско гражданство се придобива по рождение, по произход, при брак, чрез предоставяне за заслуги /от Президента/ и по натурализация.

Ирландската служба по натурализация и имиграция се занимава с предоставянето на убежище, имиграцията, гражданството и визите. Тя подпомага министъра на правосъдието и равенствата по отношение на тези въпроси.

Лицата, родени на територията на Ирландия от родителите чужденци, не придобиват автоматично ирландско гражданство. Такова получават лица, родени на територията на Ирландия от родител ирландски или британски гражданин или който има позволение да живее на територията на Ирландия. Лице родено в Ирландия получава гражданство, ако 4 г. преди раждането на лицето един от родителите е живял на територията на Ирландия не по-малко от 3 г. и на никой от двамата родители не е предоставен дипломатически имунитет.

Гражданството не детето не гарантира правото на неговите родители да живеят в страната.

Ирландия позволява двойното гражданство.

Молбите за натурализация се разглеждат от министъра на правосъдието и равенствата, който има пълна дискреция да реши да предостави гражданство или да откаже.

Условия за придобиване на гражданство:

- лицето да е навършило 18 години;
- да е с добро поведение /извършва се проверка/;
- да е пребивавал в страната поне 5 г. през последните 9 години, от които 1г. трябва да е с постоянно пребиваване преди датата на подаване на искането.
- да възнамерява да живее в държавата след натурализацията;
- да декларира вяност към нацията и лоялност към държавата и да обещае че ще спазва законите на държавата и ще уважава демократичните ѝ ценности.

Някои видове пребиваване не се признават за предоставяне на гражданство, като незаконното пребиваване, пребиваване предоставено за обучение , или пребиваване предоставено като временна мярка до решаване на искане за предоставяне на убежище. Таксата, която се събира при подаване на искане за гражданство е 175 евро. Ако искането е уважено, се заплаща такса и за предоставяне на удостоверение за натурализация.

Люксембург

Родените от гражданин на Люксембург лица придобиват същото гражданство.

Ако и двамата родители са чужденци, детето придобива люксембургско гражданство при раждането си в Люксембург, ако един от родителите му също е роден в Люксембург.

Законодателството на Люксембург позволява двойно или многобройно гражданство.

Чужденец може да придобие люксембургско гражданство по натурализация, ако отговаря на следните условия:

- Да е навършил 18г. към датата на подаване на искането за натурализация;
- Да е живял в страната поне 7 години;
- Да има достатъчни активни и пасивни познания по един от официалните езици на страната /люксембургски, немски , френски/ и да е преминал тест по говорим люксембургски език.
- Да е преминал курсове за гражданство;
- Да е доказал, че се ползва с добра репутация. Отказ се постановява, ако кандидатът е обвиняем в Люксембург или в чужбина за престъпление наказуемо за повече от една година лишаване от свобода.

Кандидатът може да запази предходното си гражданство.

Всички документи , приложени към искането за натурализация трябва да има марка от 4 евро за документите за граждански статус и от 2 евро за всички останали документи. Марките се поставят в общината при подаване на искането.

Словакия

Лицата придобиват гражданство при раждането си:

- ако поне единият родител е гражданин на Република Словакия по рождение;

- ако е родено на територията на Словашката република и родителите му нямат гражданство, или

- ако е родено на територията на Словашката република от родители чужденци и детето не придобива никакво гражданство;

Докато не е установи друго гражданство, дете се счита гражданин на словашката република, ако е:

- родено на територията на Република Словакия;

- намерено на територията на Словашката република, родителите му не са известни, освен ако не се докаже, че детето е придобило друго гражданство по раждане;

Дете родено от родители – чужденец и гражданин на Словашката република, е гражданин на Словакия, дори и по-късно да се установи, че гражданинът на Словашката република не е негов родител.

Условия за придобиване на българско гражданство по натурализация:

- Кандидатът да е живял постоянно на територията на Словакия в продължение на поне 8 г. преди подаване на искането за натурализация;

- Кандидатът да притежава добър и морален характер – да не е осъждан или да не му е повдигано обвинение за умишлено престъпление, да не е започвана процедура за депортиране или да е установено получаване на убежище чрез измама;

- Кандидатът да владее словашки език писмено и говоримо и да има общи познания за Словашката република;

- Кандидатът да изпълнява задълженията си като чужденец на територията на държавата, да е заплатил публичната здравна осигуровка, социална осигуровка, пенсионно осигуряване, данъци, такси

Словашкото законодателство не забранява придобиването на двойно гражданство

Таксата за получаване на гражданство от пълнолетно лице е 700 евро, от лице до 15г. – 100 евро, от лице между 15 и 18г. – 150 евро. Не се събира такса от чужденци, на които е предоставено убежище, от лица, които са залесени от Украйна /Чернобилски район/, чужденци над 65г. или чужденци, които са загубили словашко гражданство след 01.01.1993г.

Заключение

Анализът на законодателството на държавите членки на ЕС сочи, че българската уредба в областта на гражданството покрива международните стандарти, но и повдига някои дискуссионни въпроси, в които може да се постигне преосмисляне и усъвършенстване. Налице са няколко проблемни области при получаване на гражданство по натурализация, при които проблемите са повече от естество на правоприлагане, отколкото на законодателен текст. Необходимо е явно да се прецени текста на Закона за българското гражданство /ЗБГ/, за да се преодолеят дефицитите в прилагането му:

Схемата за придобиване на гражданство срещу инвестиции по чл.14а от ЗБГ - няма изискване инвестициите да са реални. В масовите случаи инвестициите представляват влогове в банки, които след получаване на гражданство се изтеглят. Обикновено инвеститори са руски или украински граждани, които се стремят да придобият

всъщност европейско гражданство. Необходимо е да се преосмисли тази концепция, като се събират и статистически данни какъв е резултата от инвестициите, дали възприетата схема за предоставяне на гражданство е успешна. Дали да не се възприеме модела на други държави при инвестиция да се предоставя само постоянно местопребиваване или пък да се въведе изискване за реална инвестиция, което е довела до отваряне на работни места /като в Германия и Австрия/.

Предоставяне на гражданство за заслуги по чл.16 от ЗБГ – често се ползва от дарители на културното министерство нап., футболисти, треньори, които нямат особени заслуги за страната или те са кратковременни, а чрез дарителството се прикрива и възможност за купуване на гражданство /текстът в ЗБГ е добър, но при прилагането му се допускат нецелесъобразни решения, които не са в интерес на държавата/.

Предоставяне на гражданство на лица с български произход по чл.15 от ЗБГ – и тук проблемите са свързани с правоприлагането, тъй като текстът на ЗБГ е твърде кратък и не хвърля яснота какви са точно изискванията към тези кандидати. Практиката е развила закона, но струва ми се порочно. Няма изискване кандидатите да знаят български език /трябва да се вземе решение македонския език приема ли се за знание на български език, сръбския също/. Налице са много случаи на предоставяне на гражданство на лица от български произход, които не говорят български език и които на пръв поглед нямат никаква връзка в България /граждани на Албания и Косово напр./. На интервюто кандидатът може да дойде и с преводач, каквито случаи има. На практика няма реално изискване да се познава културата, устройството на държавата, начина на живот в страната – въпросите във въпросника, по който се извършва интервюто в Министерството на правосъдието, са малко на брой, леки по трудност, общи, могат да се заучат предварително, и не предоставят възможност за добра преценка впоследствие от Съвета по гражданство дали кандидатът има познания за РБългария. Необходимо е да се въведе преминаване на сериозен тест в няколко части, интервюто да включва повече въпроси, както и да се дискутира дали да се възприеме законодателно изискване кандидатите да имат постоянно пребиваване в страната преди да подадат искане за получаване на гражданство. Противното е подаряване на европейско гражданство. Всички останали държави членки, освен България, изискват местоживеене в страната. И това е обяснимо, тъй като една от основните характеристики на гражданството е създаване на връзка на гражданина и държавата. Ако едно лице не живее в България и желае да придобие българско гражданство, то това трудно би се обяснило с други причини, освен с желанието му да придобие европейско гражданство и да се възползва от свързаните с него свободи на движение в ЕС. Полагането на клетва, изпяването на химна е добър повод получаващите българско гражданство да осъзнаят привилегиите да са български граждани и тежестта на придобитото гражданство. Следва да се извърши и статистическо изследване колко от получилите гражданство лица от български произход живеят в България след това, интегрирали ли са се и допринасят ли за икономическото развитие на страната. Публично известно е, че страната има нужда от работна ръка. Всяка година гражданство получават хиляди граждани от Северна Македония, Албания, Украйна,

Молдова, но колко от тях остават в страната ни. Важно е да се реши политически каква е целта на предоставянето на българско гражданство по произход. Като добър пример за законодателно решение често се дават Унгария и Румъния, за които държави се твърди, че предоставят своето гражданство на лица с техен произход изключително улеснено, но проучването не подкрепя това твърдение. Най-либерална е българската практика.

Необходимо е да се преосмисли дейността на ДАБЧ. В последните години агенцията се е превърнала с бюро за издаване на удостоверения за произход. Кандидатите се редят на дълги опашки, чакат с часове, подложени са на неправилно отношение от тази държавна институция. А това улеснява появата на корупционни практики и негативно отношение към страната ни и нейните институции. Само председателят или неговият заместник вземат решение за издаване на удостоверение за произход - това повдига въпроса за компетентността на тези лица, за познаването на историята, на сегашното геополитическо състояние на държавите.

Необходимо е да се реформира и Дирекция „Българско гражданство“ в Министерството на правосъдието. Същите опашки от хора пред ДАБЧ след това се редят и пред МП. Интервюта с кандидатите е възможно да се проведат година/и по-късно, като министерството е затрупано със стари преписки, които с години Съвета по гражданство не е в състояние да разгледа. Законоустановените срокове не се спазват поради недобра организация и поради липсата на достатъчно човешки капацитет.

Възстановяването на гражданство по чл.27 от ЗБГ също повдига много неясноти и проблеми. По принцип в процедурата по предоставяне на гражданство не е предвиден съдебен контрол на решението на президента да издаде указ или да откаже, поради това прилагането на текстовете от ЗБГ се развиват от администрацията, която често е политизирана или действа в свой личен интерес. Този текст се използва за възстановяване на гражданството на лица, които са се изселили в РТурция /пресекли са незаконно българската граница/ по време на комунистическия режим, когато това по българското законодателство е било престъпление. – срещу тези лица има постановена присъда на български съд, конфискувано им е имуществото, отнето им е гражданството. Може ли сега, в днешно време, административен орган /като Съвета по гражданство/, или министъра на правосъдието или президента без изричен законов текст или без съдебно решение да преценят дали основанийето за лишаване на тези лица от българско гражданство е загубило своето значение или че не е имало основание за лишаване от гражданство. Това не е сполучливо решение в една правова държава.

Источници:

<https://www.migration.gv.at/en/living-and-working-in-austria/integration-and-citizenship/citizenship/>

<https://www.austria.org/citizenship>

<https://www.wien.gv.at/english/administration/civilstatus/citizenship/requirements.html>

<https://www.wien.gv.at/english/administration/civilstatus/citizenship/document.html>

<http://investorvisa.ae/citizenship-by-investment/austria/>

<http://www.bamf.de/EN/Willkommen/Einbuengerung/WasEinbuengerungstest/waseinbuengerungstest-node.html>

<https://www.bmi.bund.de/EN/topics/community-and-integration/ethnic-german-resettlers/ethnic-german-resettlers-node.html>

[http://eudo-citizenship.eu/NationalDB/docs/GER%20Nationality%20Act%20\(1913,%20as%20amended%201999,%20English\).pdf](http://eudo-citizenship.eu/NationalDB/docs/GER%20Nationality%20Act%20(1913,%20as%20amended%201999,%20English).pdf)

<https://www.germany-visa.org/german-citizenship/>

https://www.make-it-in-germany.com/en/about-the-portal/glossary/glossar/do/show/naturalisation-1/?no_cache=1

<https://www.make-it-in-germany.com/en/visa/living-permanently-in-germany/naturalisation/process/>

<https://www.hamburg.com/welcome/entry-residence/permanent-residence-naturalisation/11836356/naturalisation/>

<https://amt24.sachsen.de/lebenslage/-/sbw/Acquiring+German+citizenship-5000928-lebenslage-0>

https://www.bmi.bund.de/SharedDocs/faqs/EN/themen/migration/staatsang/Erwerb_der_deutschen_Staatsbuergerschaft_durch_Eingbuengerung_en.html

<http://www.gesetze-im-internet.de/bvfg/>

https://www.anerkennung-in-deutschland.de/html/en/ethnic_german_resettler.php

<https://www.berlin.de/willkommenszentrum/en/everyday-life/naturalization/>

<https://www.siopi-law.gr/post/179-greek-citizenship-through-naturalization-prerequisites-and-process->

<https://2ndpassports.com/greece-citizenship-by-investment/>

<https://www.goldenvisas.com/citizenship-by-investment-greece>

<http://livingingreece.gr/2007/03/16/ways-to-acquire-greek-citizenship/>

https://en.wikipedia.org/wiki/Greek_nationality_law

<https://www.synigoros.gr/resources/howcanibecomeagreekcitizen.pdf>

<http://livinggreece.gr/2007/03/16/greek-citizenship-citizen-through-naturalization-american-spouse-greece-marriage-work-residence-permit/>

<http://hungarianconsulate.com/simplified-hungarian-naturalization-en/>

http://allampolgarsag.gov.hu/index.php?option=com_content&view=category&id=27&Itemid=65 – ЧЗВ за унгарското гражданство.

<https://helpers.hu/hungarian-citizenship/become-hungarian-citizen-thanks-heritage/>

http://allampolgarsag.gov.hu/index.php?option=com_content&view=article&id=152:gyik101111&catid=27:kerelmezok&Itemid=65

https://en.wikipedia.org/wiki/Hungarian_nationality_law#Naturalization_as_a_Hungarian_citizen

<http://romaniancitizenship.ro/ways-to-get-romanian-citizenship/>

<https://www.riigiteataja.ee/en/eli/512022015001/consolide> - Закон за гражданството,

<https://www.eesti.ee/en/citizenship-and-documents/citizenship/estonian-citizenship/> - правителствен информационен портал,

<https://www2.politsei.ee/en/teenused/eesti-kodakondsus/taiskasvanule/> - сайт на полицията на Естония,

<https://www.innove.ee/en> - сайт на фондация Innove

<https://www.pmlp.gov.lv/en/home/services/citizenship/registration-if-citizenship/> - служба по гражданство и миграция

<https://likumi.lv/ta/en/id/57512-citizenship-law> - закон за гражданството

Френски Граждански кодекс

<http://accueil-etrangers.gouv.fr/> Портал за чужденци на Министерството на вътрешните работи

<https://www.service-public.fr/particuliers/vosdroits/F2213>

<https://www.expatica.com/fr/moving/citizenship/a-guide-to-french-citizenship-and-permanent-residence-107626/>

Закон за хърватското гражданство

Закон за словенското гражданство

Конституцията на Испания- La Ley 1887

Гражданския кодекс на Испания – Código civil 1889

<http://civil.udg.es/normacivil/estatal/CC/INDEXCC.html>

<http://www.pilicia.es/>

<http://asesores.com/extranjeros/nacionalidad.htm>

<http://www.euroresidentes.com/inmigracion/pedir-nacionalidad-Espanola.htm>

<http://civil.udg.es/normacivil/cat/CCC/Index.htm>

<http://www.mju.es/modelo.htm>

Закон за полското гражданство /1968г./ Prawo polskie obywatelstwo

Senat.gov.pl.polishcitizenship.eu

Закон № 186/2013 Coll. относно гражданството на Чешката република и за изменение на някои закони (Закон за гражданството на Чешката република), с измененията

Закон № 634/2004 Coll. относно административните такси, както в глава 170/2013 Coll.

Закон № 500/2004 Coll., Административнопроцесуален кодекс, с изменения

Регламент № 433/2013 Coll.

<http://www.government.nl/issues/dutch-nationality/becoming-a-dutch-national>

<https://ind.nl/EN/individuals/residence-wizard/dutch-citizenship/option>

<http://www.government.nl/issues/dutch-nationality/dual-nationality>

<https://ind.nl/EN/individuals/residence-wizard/dutch-citizenship/naturalisation/Pages/default.aspx>

<http://www.government.nl/issues/dutch-nationality/dual-nationality>

Executive law 237-A/2006 of 14 December

Portuguese Nationality Act (Law 37/81, of 3 October, consolidated version, as amended by Organic Law 2/2006, of 17 April

Law 37/81, of 3 October

Decree-Law n.º 209/2012, of 19 September [Amending the Fee Regulation for Register and Notaries, approved by Decree-Law No. 322-A / 2001 of 14 December, as well as related legislation on fees and charges]

Spanish Civil Code, Decree of November the 14th 1958 passing the Regulation of the Civil Registry Law

Irish Nationality and Citizenship Act 1956:

<http://www.irishstatutebook.ie/1956/en/act/pub/0026/sec0012.html>

Irish Nationality and Citizenship Act 2004:

<http://www.irishstatutebook.ie/eli/2004/act/38/enacted/en/html>

[http://www.supremecourt.ie/supremecourt/sclibrary3.nsf/\(WebFiles\)/570CDB290D7DA6338025765E00430805/\\$FILE/AO%20and%20OJO%20v%20Min%20Justice_2003.rtf](http://www.supremecourt.ie/supremecourt/sclibrary3.nsf/(WebFiles)/570CDB290D7DA6338025765E00430805/$FILE/AO%20and%20OJO%20v%20Min%20Justice_2003.rtf)

Irish Constitution